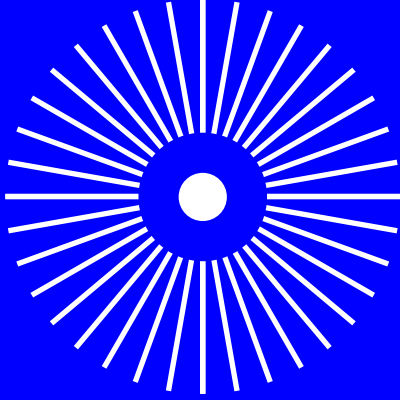
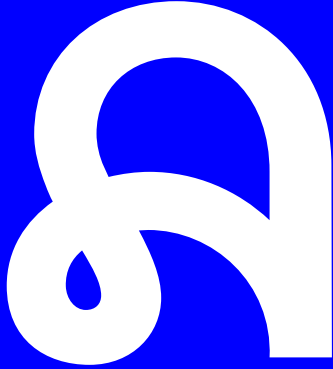


Dny otevřených ateliérů na jižní Moravě



30. 9. – 1. 10. 2023

Tradice
umění
a řemesel

30. 9. – 1. 10. 2023

Dny otevřených ateliérů na jižní Moravě

Ateliéry budou otevřeny **v sobotu a v neděli**
od 10 do 17 hodin, pokud není uvedeno jinak.

Před návštěvou daného ateliéru doporučujeme prověřit si na www.d-o-a.cz, zda má v tuto chvíli skutečně otevřeno. Ne všechny jsou návštěvníkům k dispozici po celé dva dny konání akce.

Tam, kde je to uvedeno, je třeba návštěvu dohodnout telefonicky a rezervovat si místo.

Vstup do ateliérů je zdarma.

V rámci DOA bude pořizována obrazová a zvuková dokumentace.

Na webu www.d-o-a.cz najdete veškeré aktuální informace k DOA 2023.



Vážení příznivci umění,

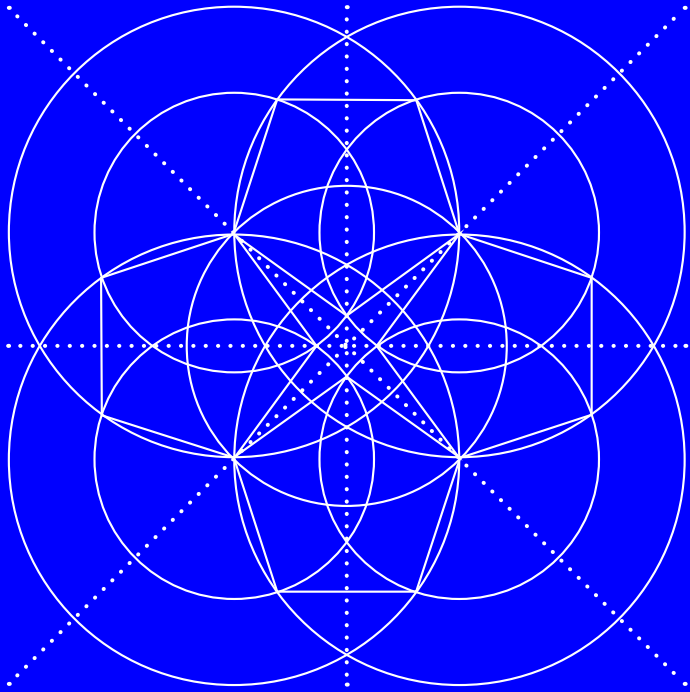
jsm velmi rád, že vás mohu přivítat při dalším, již 13. ročníku DOA na jižní Moravě. O víkendu 30. září a 1. října se opět můžete těšit na návštěvu mnohých výtvarných ateliérů napříč Jihomoravským krajem, a především na zajímavá a nevěšdní setkání s tvůrci v místech, kde tvoří.

Tématem letošních DOA je tradice umění a řemesel. A právě v průvodci, který se vám dostává do rukou, najdete nespočet námětů, rozhovorů a pozvání na doprovodné akce, jež na sílu tradice odkazují. Velmi doufám, že vám při vašich cestách za uměním jižní Moravy budou inspirací.

Zajímavým úvodem do tohoto víkendu zasvěceného umění bude zajisté slavnostní zahájení, které se uskuteční v pátek 29. září v Památníku písemnictví na Moravě. V prostorách rajhradského kláštera se budete moci ponořit do atmosféry zachycující tradice a umění v mnoha jejích odstínech. Tuto akci zaměřenou na téma Santiniho architektury podpoří příjemný hudební doprovod a také možnost komentované prohlídky opatského chrámu.

Věřím, že letošní nabídka otevřených ateliérů přiláká vaši pozornost a obohatí vás i zapojené výtvarníky o podnětné zážitky.

Mgr. František Lukl, MPA
náměstek hejtmána Jihomoravského kraje
pro oblast kultury, památkové péče a cestovního ruchu



Srdečně vás zveme na slavnostní
zahájení Dnů otevřených ateliérů
na jižní Moravě 2023

v pátek 29. září 2023 v 16 h
Památník písemnictví na Moravě,
Kláster 1, Rajhrad.

Přednášku na téma Za branou všednosti:
sémantika Santiniho architektury
přednese doc. Jaroslav Drápal
z Fakulty architektury VUT v Brně.

Po skončení oficiálního programu
bude možnost zúčastnit se
komentované prohlídky opatského
chrámu nebo zhlédnout výstavu
Jan Blažej Santini Aichel: Geometrie
posvátného prostoru.

Rozhovor s převorem rajhradského kláštera

Naumem Tomášem Vraspírem

Co společného mohou mít nejstarší klášter na Moravě, kde navíc stále žije obnovená komunita benediktinů, a Dny otevřených ateliérů, pořádané Jihomoravským krajem?

Myslím, že společného mohou mít mnohé, neb klášter je svým způsobem jedním velkým ateliérem. Historicky byly kláštery vždy podporovateli vzdělání a umění. Často též místem realizace, ať bibliografické, sochařské, malířské, či stavební.

Mohli bychom se dozvědět trochu více o připravovaném projektu „Dílny sv. Benedikta“, pro který jste získali podporu z programu Národní plán obnovy?

Po obnovení mnišské komunity se snažíme obnovit též tradiční funkce kláštera ve společnosti. Aktivně se zapojujeme v pastorační činnosti, ve spolupráci s Jihomoravským krajem se podařilo obnovit zdevastovanou historickou knihovnu a zpřístupnit ji nejen badatelsky, ale i široké veřejnosti. V připravovaném projektu se chceme věnovat řemeslně-výtvarnému vzdělávání a sdílení v oblastech nejen tradičního restaurování, ale i vizuální kultivace společnosti třetího tisíciletí za pomoci nejmodernější techniky.

Jakým způsobem lze dnes dostat příkazu sv. Benedikta „Ora et labora“ (Modli se a pracuj)?

Jednoduše tak, jak je to napsáno. Klášter nám byl navrácen v dosti zdevastovaném stavu a práce je na něm pořád „jako na kostele“. Jeden bratr pracuje ve výrobě klášterních produktů, druhý v sociálním projektu a další je ředitelem základní školy. Máme též malé hospodářství, truhlářskou dílnu, les a někdy je obtížné vše sladit s časem na modlitbu a duchovním posláním.

Benediktini, stejně jako mnohé další řády, pro stavby svých klášterů často zaměstnávali nejlepší umělce své doby. Jak tomu bylo v Rajhradě?

Ani my jsme nebyli výjimkou – barokní přestavbu řídil architekt J. B. Santini, o freskovou výzdobu se postarali mistři Etgens a Winterhalder. Naše obrazy a knihy jsou neustále zapůjčovány na výstavy. Stejně tak věřím, že v našich současných spolupracovnících budoucnost rozpozná elitu.

Výtvarné umění doprovázelo rajhradský klášter od jeho vzniku. Místní komunita uměla ocenit a uchovat krásu v mnoha podobách. Pro mnohé návštěvníky vašeho kláštera ale může být překvapením, že tradice klášterních uměleckých sbírek stále pokračuje.

Jak se to stalo?

Benediktinský klášter již od počátku měl být takovým malým modelem světa. Snažíme se tedy o obnovu ve všech možných směrech lidského rozkvětu. V oblasti uměleckých sbírek nám výrazně pomohl prof. PhDr. Miloš Stehlík, který nám svěřil důvěru a odkázal nám veškerý svůj movitý majetek včetně rozsáhlé knihovny a spousty uměleckých děl. Následovali ho další a díky nim se připravujeme na zpřístupnění galerie umění od gotiky po současnost.

Petr Fedor, vedoucí odboru kultury a památkové péče



Benediktinský klášter Rajhrad,
sídló Památníku písemnictví na Moravě

V roce 1902 navštívil jižní Moravu francouzský sochař Auguste Rodin. Jeho nadšení zaznamenala malířka Zdenka Braunerová:

„Podívejte se na tuto pestrost barev, je v nich harmonie, jakou sneslo jen oko Řeků.

Cítím, že jsem tu na antické půdě nejstarší kultury.“



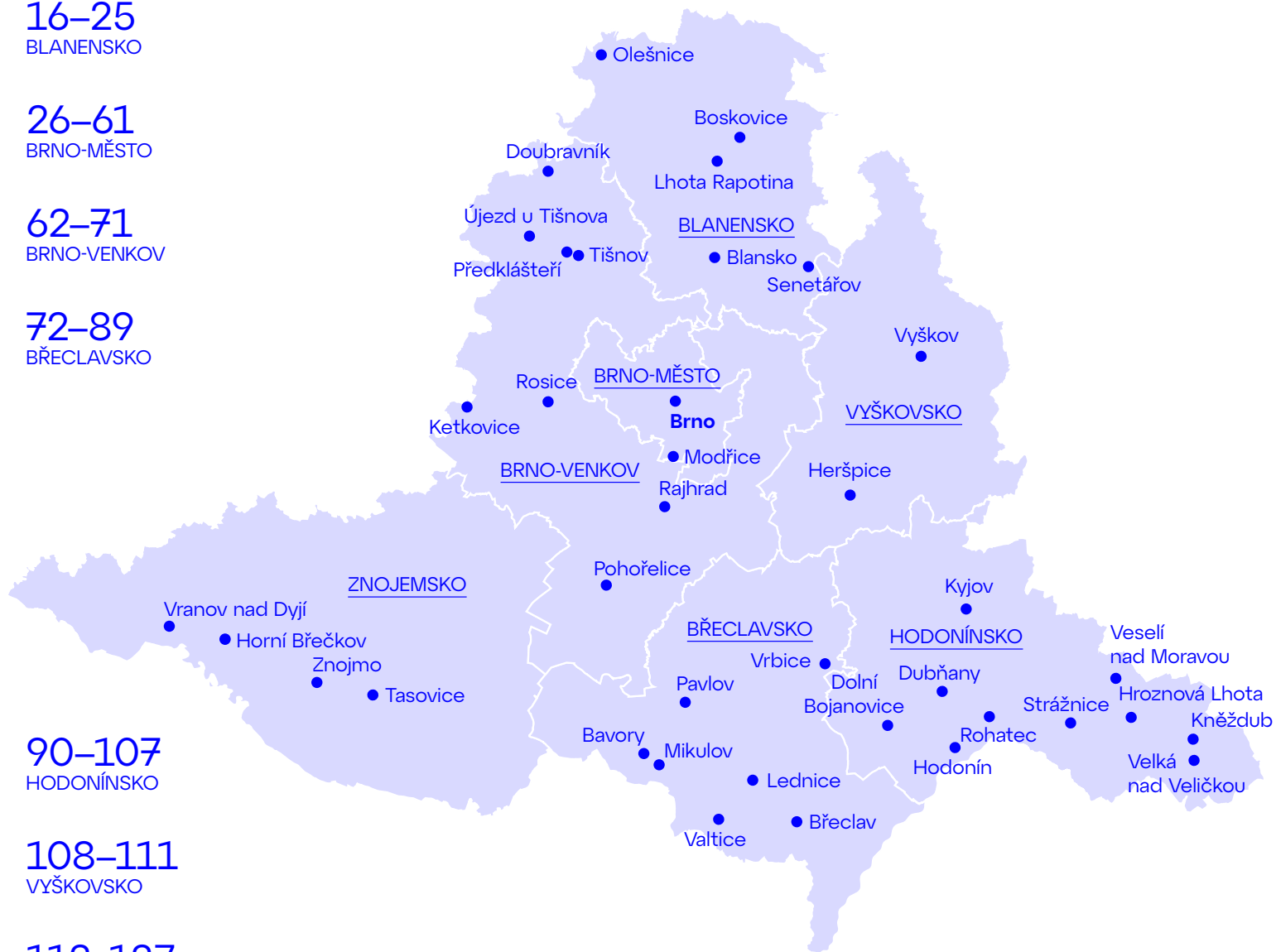
Auguste Rodin a malířka Zdenka Braunerová
v Hroznové Lhotě před domem Joži Uprky (1902).
Výstavu můžete navštívit v hodinínské galerii.
Foto z archivu Ethnografického ústavu MZM v Brně

16–25
BLANENSKO

26–61
BRNO-MĚSTO

62–71
BRNO-VENKOV

72–89
BŘECLAVSKO



90–107
HODONÍNSKO

108–111
VYŠKOVSKO

112–127
ZNOJEMSKO

**1 Gargulák Jaromír**

Ateliér Jaromír

- sochařství

so 10–17 h

Senetářov 14

602 709 617

www.gargulak.cz**2 Knihařství a písářství
Oujeských**

so 10–17 h ne 10–17 h

Sadová 1, Boskovice

(Kontribučenská sýpka)

604 154 885

www.knizecky.cz**DOAkce**

Knihařská dílna pro děti i dospělé, výroba zápisníčku

3 Modrotisk Danzinger

so 10–12 h

Křtěnovská 175,

Olešnice na Moravě

777 908 404

www.modrotisk-danzinger.cz**DOAkce**

Ukázka tisku dřevěnými formami a barvení indigem v kypě

**4 Muzeum Blanenska –
Zámek Blansko**

- umělecké řemeslo

so 10–17 h ne 10–17 h

Zámek 1/1, Blansko

725 952 592

www.muzeum-blanenska.cz**Expozice** Blanenská umělecká litina

5 Muzeum regionu**Boskovicka –
Synagoga maior**

- fotografie, grafika,
malířství, umělecké řemeslo

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Antonína Trapla 6, Boskovice
734 392 417
www.muzeum-boskovicka.cz

Výstava Golem ve výtvarném umění 19. a 20. století

6 Šimkůj Jaromír

- sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Lhota Rapotina 18
606 826 455



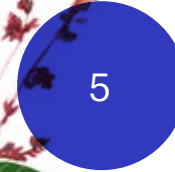
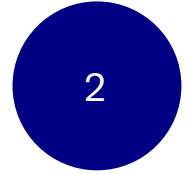
Barvení plátva v přírodním indigu uvidíte
v Olešnici v dílně modrotiskaře Danzingera



K obarvení látky na modro se používalo přírodní indigo. Nejvyšší obsah tohoto barviva má tropická rostlina indigovník barvířský. Jeho barvicí účinky jsou známy více jak 4000 let. Pochází z Indie. Modré barvivo se získává kvašením části rostlin ve vodě a srážením ve styku se vzduchem. Toho se docílí mícháním roztoku. Postupně vzniká ve vodě nerozpustné barvivo, které se usazuje u dna.

Která modrá je indigová?

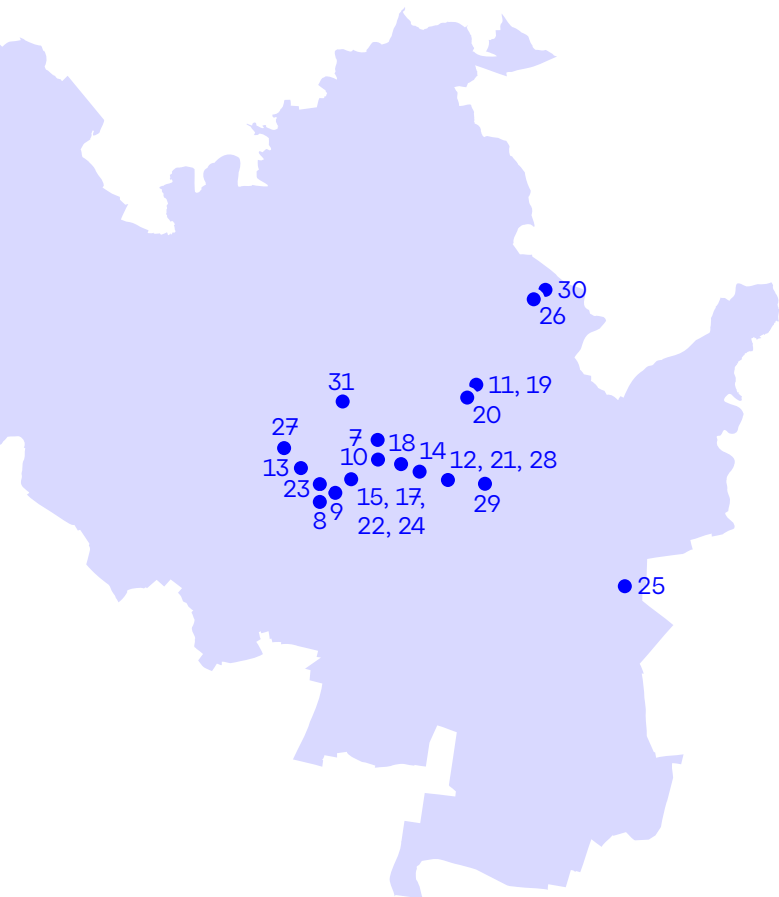
- azurová modrá
- hyacintová modrá
- ultramarín
- námořnická
- indigo
- pařížská modř
- perlově modrá
- kobalt



- tropická rostlina indigovník barvířský
- modré barvivo indigo je obsažené v celé rostlině, zejména však v listech

1 kobalt, 2 námořnická, 3 hyacintová modrá, 4 pařížská modř, 5 ultramarín, 6 indigo, 7 azurová modrá, 8 perlově modrá

Veronika Vlková, Indigovník (Apolenka z modrotisku),
akvarel, papír, 2020

**7 Aťas Umřeme slavní**

- malířství

so 11–17 h ne 11–17 h

Solniční 12, Brno
(ateliér je ve 2. p.)

ig: atasumremeslavni

8 Daňková Hana

Studio Atyp – vitráže

- šperk, vitráž

so 10–17 h ne 10–17 h

Kamenná čtvrť 88, Brno
604 111 834

www.studioatyp-vitraze.com

9 Depository of Wolf studio

- malířství

so 10–17 h ne 10–17 h

Ludmily Konečné 316/8, Brno
608 768 118

fb: DepositoryOfWolfStudio

**10 Galerie G13,
Spolu za brněnskou
kulturu, z. s.**

- architektura, grafika,
malířství, sochařství

so 10–17 h ne 10–17 h

Dominikánské nám. 6/7, Brno
(Zadní trakt, 1. p.)

604 693 329

fb: GalerieG13

www.g13.cz

DOAkce

V průběhu obou dní se budou konat různé doprovodné akce. Bližší informace budou včas upřesněny na FB galerii.

Výstava

David Škaroupka – sochy a objekty

Dalibor Borovec – malby a grafiky

Michal Hendrych – Ateliér celostního designu:

Nevyšlapanou cestou ~ mezi řemeslem a uměním

11 Chalánková Vendula

- malířství, nová média, ilustrace

so 14–16 h
Dukelská 57c, Brno
606 359 083
vendulachalankova.cz

DOAkce

so 14–16 h

Výtvarná dílna – ilustrace a animace pro děti ve spolupráci s Šimonem Křížem. Je nutná rezervace na e-mailu autorky (vendula.chalankova@gmail.com). Pro práci je třeba mít vlastní chytrý telefon.

12 Jirků Tomáš

- malířství

so 10–17 h ne 10–15 h
Křenová 89/19, Brno
(Mosilana Hub, budova 1A,
3. p.)
721 171 865
www.tomasjirku.cz

13 Kausalita – Palace Hlinky

- (vila Engelsmann)
- fotografie, grafika, malířství, nová média, sochařství

so 10–17 h
Hlinky 510/110, Brno
ig: _kausalita_

Kolektivní výstava „Kausalita“ (druhý ročník)

14 Kiseljov Vladimír

- Ateliér Kiseljov
- malířství

ne 13–17 h
Josefská 15, Brno
(4. p., místnost 534)
728 486 401
www.vladimirkiseljov.com

DOAkce

ne 15–16 h

„Symbolika v mých obrazech“ – povídání s autorem o mnoha rovinách a významech symbolů v jeho obrazech

15 Klvaňa Pavel

- výroba hudebních nástrojů kalimb

so 10–17 h ne 10–17 h
Václavská 6, Brno
(budova V1, prostor LAE Factory)
774 990 222
www.klvana.cz

16 Králíková Lucie**Efemér**

- architektura, nová média, zahradní architektura

605 938 524
www.efemer.cz

DOAkce

ne 13–17 h

Putování k Benediktinskému klášteru Rajhrad – sraz u bývalé pošty na hlavním nádraží v Brně ve 13 hodin

17 Krausová Kateřina

- Naměčko
- čalounictví, restaurování nábytku

so 10–17 h ne 10–17 h
Václavská 6, Brno
(budova V1, prostor LAE Factory)
721 019 841
www.calounictvinamekko.cz

18 Krobot Miroslav

- malířství

ne 10–17 h
Františkánská 502/6, Brno
605 740 108

19 Kříž Šimon

- nová média – animace

so 14–16 h
Dukelská 57 c, Brno
731 820 987
ig: simonkriz

DOAkce

so 14–16 h

Výtvarná dílna – ilustrace a animace pro děti ve spolupráci s Vendulou Chalánkovou. Je nutná rezervace na e-mailu autorky (vendula.chalankova@gmail.com). Pro práci je třeba mít vlastní chytrý telefon.

20 Maruška Michal

- fotografie, nová média, animace, kresba

so 10–20 h **ne** 10–20 h
Svitavské nábřeží 51, Brno
(zavolat autorovi před vchodem
do modré budovy)
776 436 909
www.vimeo.com/michalmaruska

DOAkce **so** 10–13 h **ne** 10–13 h
Workshop ploškové nebo kreslené animace

21 Náplava Zdeněk

- malířství

so 10–20 h **ne** 10–17 h
Křenová 89/19, Brno
(Mosilana Hub, budova 1A, 3. p.)
725 405 707
www.zdeneknaplava.cz

22 Oberreiterová Martina

- zlatnické a klenotnické práce

so 10–17 h
Václavská 237/6, Brno
(budova V1, prostor LAE Factory)
607 232 698

23 Pavlacký Tomáš

- sochařství–3D tisk

so 10–17 h
Rybářská 13, Brno
734 832 932
www.pavlackytomas.com

24 Procházková Vendula

- design, čalounění

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Václavská 237/6, Brno
(budova V1, prostor LAE Factory)
774 193 119
www.pohovenda.cz

25 Salátová Marie

- malířství – pastel

ne 10–17 h
Ráj 464/26, Brno
608 929 264
maruska-obrazy.cz

DOAkce **ne** 13–17 h
Zahradní vernisáž (skupinová výstava dalších výtvarníků,
hudební vystoupení, básnické slovo)

26 Trchová Martina

- grafika, malířství,
ilustrace, kresba

so 13–17 h **ne** 13–17 h
Faulhabrova 254/9, Brno
608 531 023
www.martinatrchova.cz

DOAkce **so** 15–17 h
Návštěvníci si budou moci vyzkoušet techniku zatírané
ryté kresby, kterou autorka použila ve své knize Babi.

27 Urbánková Eva

- malířství, móda

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Květná 9, Brno
(zvonek Horáková)
777 174 645
www.evaurbankova.cz

DOAkce **so** 13–14 h **ne** 13–14 h
Workshop módních návrhů

28 Vaňurová Romana

Dílna Chameleon

- výtvarné kurzy

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Křenová 89/19, Brno
(Mosilana Hub, budova 1A, 3. p.)
776 109 712
www.dilnachameleon.cz

DOAkce

Dílna pro děti – výroba náhrdelníků nebo přívěsků

29 Vojtěchová Lenka

Výstavní síň Radia Proglas

- malířství

so 10–17 h

Olomoucká 7, Brno
739 531 640
www.lenka-vojtechova.cz

30 Vtípilová Věra

Ateliér Kuchyň

- malířství, fotografie,
konceptuální tvorba,
kresba

so 10–17 h **ne** 14–17 h

Liščí 640/43, Brno
737 952 293
www.vtipilova.com

DOAkce**so** 10–12 h

Interaktivní umělecká akce s dětmi venku v ulici
v bezprostřední blízkosti ateliéru na téma: svět dospělých
a dětí – vzájemná inspirace

Sraz v 10 h pod schody kostela sv. Václava v Obřanech.
Následuje procházka uličkami pod kostelem, po lávce
přes železniční trať a kolem starého pekařství se
společně dorazí do ateliéru. Zážitky z cesty se zapracují
do těsta, hlíny nebo třeba pískoviště. Vytvoří se galerie
soch pro další návštěvníky.

Akce je koncipována pro rodiče s dětmi.

31 Vzdělávací centrum**Creatis, z. s.**

- grafika, keramika,
malířství

so 10–16 h

Úvoz 427/59b, Brno
(vnitroblok Heliasportu)
775 641 097
www.creatis.cz

DOAkce

Výtvarná dílna v průběhu celého dne – tisk z koláže



Vodoléčba, foto Libor Galia

Lucie Králíková

35

Efemér

Brno

Lucie je nevšední ženou. Je pro mne pravou vizi-onářkou. Studovala zahradní architekturu a svým přístupem a projektem Efemér ovlivnila mnoho dalších, kteří se dnes věnují ekologickému květinářství. Pořádá hostiny, oslavuje putování, píše krásné texty, oživuje staré tradice a ustavuje nové. Její kniha Svátosti otevírá srdce dnešních lidí pro různé obřady a slavení. Inspiruje k pokornému jemnému žití v krajině i ve městě. Spíše než zahradnice, i když samozřejmě stále vytváří nádherné květinové vazby, je dnes vnímána jako konceptuální umělkyně. Pro jednotlivce, ale také pro různé umělecké galerie pořádá smyslová setkání a zážitkové eventy. Lucie žije střídavě v Brně, kde má svůj ateliér, a na samotě ve starém domě v pohraničí. Pro letošní Dny otevřených ateliérů připravuje putování do rajhradského kláštera.

Lucie, co máš ráda na poutích? Popiš nám, prosím, svoji zkušenost.

Poutě pro věřící znamenají směřování k posvátnému místu, v němž mohou prostřednictvím své modlitby vyjádřit Bohu svou prosbu či poděkování. Já nejsem pokřtěná, nepatřím do žádné církve, ale křesťanství (zejména jeho vliv na formování barokní krajiny) vnímám jako součást své kultury, součást svých kořenů. Křesťanské rituály a tradice navázané na liturgický i hospodářský rok mě velmi inspirují v umělecké

tvorbě i v mém osobním životě. K takovýmto rituálům patří i putování. Když se vydávám na pouť, nechávám realitu všedních dní za zády. Při chůzi zahajuji slavnost svobodného pohybu, zvyšování soustředěnosti a citlivosti a také duchovní očisty. Mám moc ráda knihu Chůze od Davida Thoreaua, který přirovnává putování ke koupání hlavy v novém ovzduší, k novému zaměstnání. Já osobně zažívám na poutích velmi často pocity radosti, až euforie, což se mi pomocí slov těžko popisuje, cítím se vetkaná do okolního prostoru. Tělo pracuje v rovnoměrném rytmu kroků a mysl se postupně zbavuje balastu. Člověkem nezničená příroda je pro mě posvátný, léčivý, božský prostor. U křížků, v kapličkách či v kostelících i já rozjímám a občas hovořím s Bohem, jen neodpírávám otčenáš. Při pomalém pohybu si daleko intenzivněji uvědomuji, jaké škody v krajině pácháme. Putování mi otevírá oči.

Jak nás může obohatit putování krajinou?

Putování nás proměňuje a já si troufám tvrdit, že rozhodně k lepšímu. Už zmíněná pomalost pohybu umožňuje vnímání detailů, ať krásných, nebo děsivých. Po cestě se nám nabízejí nové podněty a inspirace a my můžeme objevit něco, co nás úplně promění, obrátí. Mě putování přivedlo k potřebě ochraňovat místo, kde žiji, a pečovat o něj. Se sousedy a přáteli čerstvě pořádáme vlastní pouť, k níž patří ceremonie zametání opuštěného kostela nebo meditativní vytrhávání plevelů ze zanedbaných německých hrobů. V procesí neseme růže, které pak na hroby zasadíme. Je to dlouhý a pomalý proces, sleduji jeho proměnlivost, ještě nevím, jak dopadne. Vždycky se těším na vytržení z našich všedních životů, když spolu strávíme celý den na cestě. Poutníci se proměňují, každý rok přijde někdo nový, stále se otevírá možnost

vzájemného obohacování. A já věřím, že zdejší krajina z nás má radost, přicházíme ji navštívit, konečně. Tak dlouho byla osamělá.

Myslíš, že putování nebo staré obřady mohou lidem pomoci najít jejich kořeny?

Myslím, že ano. Přesně tuto otázku řeším také ve své disertační práci. Přestěhovala jsem se z Moravy do pohraničí severních Čech. Nemám tu žádné předky. Navíc je tato krajina postižena historickými událostmi, tedy odsunem původního německého obyvatelstva po skončení druhé světové války. S českými Němci zmizely jejich tradice, rituály i slavnosti. Osířelá místa bez péče pustla a noví dosídlenci z různých krajin a mnohdy i kultur neuměli v krajině hospodařit, neuměli si s ní vytvořit vztah. Každý si mohl přinést tradice ze svého kraje, ale ty byly rozmanité, ne společné, nemohly novou komunitu propojit. Lidé neslaví s krajinou ani spolu navzájem. A právě putování se může stát novou tradicí. Vyjít každý rok společně, vytvořit si vlastní posvátnou poutní cestu, poznávat svůj domov blíž a blíž. Svou nevědomost, zapomínání či lhůstevnost k místu proměnit v úctu, obdiv, v chuť dál navazovat, chránit a pečovat. Vytvořit si vzájemné pouto, zakorenit. Chůze krajinou nového domova pro můj osobní proces zakořeňování dobře funguje.

Proč je tak důležité začlenit tradice do života?

Tradice považuji za nehmotné kulturní dědictví po předcích, často opředené tajemstvím, které vykonáváme, a mnohdy už třeba nevíme proč. Tradice se předávají z generace na generaci, nejsou statické, proměňují se v čase nebo vymizí. Mě přitahují obvykle či různé poznatky navázané na přírodní cyklus čtyř

střídajících se ročních dob. Udržování či ožívování takových tradic nám může pomoci obnovovat či posilovat pouto k přírodě. Také nám dovolí se na chvíli vzdalit ze světa technologií. Naše zrychlené a mnohdy chaotické prožívání času dostane prostor se zastavit, zpomalit, zachytit rytmus střídání všedních a slavnostních okamžiků. Každý rok se těším na Velikonoce, jak si užiji Svatý týden den po dni. Uklízení domova, chystání na slavnost, sbírání divokých hořkých bylin, večerní rituální hostina s přáteli, ranní koupání v krajině před východem slunce v ledové vodě pro zachování zdraví, vnášení nového světla do temného domu, radostné očekávání východu slunce... Je toho tolik a my máme stále příležitost zachytit volání z minulosti, sevřít červenou nit a nechat se vést dál.

Díky komu jsi objevila tuto svoji cestu a vztah k posvátnu?

Už od dětství jsem cítila na určitých místech zvláštní, intenzivní výsostný pocit. Spíš než konkrétní osoba mé vnímání rozhodně ovlivnily rostliny, příroda a určité prostory – nejčastěji velmi staré autentické domy a sakrální stavby. Díky svému zaměstnání chodím vlastně neustále pěšky krajinou, mnohdy ještě krásnou, ale mnohdy zničenou. Potom si opravdu vědomě vážím každého místa, které člověk nestihl poškodit. Na něm cítím posvátno a snažím se ho svými jemnými slavnostmi zprostředkovat ostatním, rozvíjet také jejich citlivost. Mám obrovské štěstí, že mohu žít v domě usazeném v zákonem chráněné krajině. Tento dům je starý, opravdový, s proslapanými podlahami a ohmatanými klikami, nezničený rekonstrukcemi. Jen jsme mu museli vrátit zrak – dřevěná špaletová okna. Každé ráno děkuji, že mohu v takovémto posvátném prostoru žít a že mou další obývací místností je veskrze panenská krajina kolem.

Co dává smysl tvému životu?

Smysl mého života sytí radostná tvořivost, plynoucí z potřeby chránit životní prostor. Vydatným zdrojem inspirace pro mé umění a můj způsob existence je moudrost předků a jejich schopnost žít v harmonii s přírodou. Mám ráda sdílení a spolupráci, společně strávený slavnostní čas, jež si poté neseme v paměti. Snad ještě zásadnější jsou však pro mě přátelské vztahy s lidmi, s rostlinami, s mým psem, tedy také s mimolidskými bytostmi. Pramen kreativity se proměňuje, v obtížných horkých měsících může i vyschnout, odpočívat. Nelze z něj jen brát, neustále čerpat. Ale být součástí ochranné a podpůrné smečky dává mému životu opravdu smysl.

Romana Košutková, kurátorka GUV v Hodoníně



Svatý Jan, foto Libor Galia

Putujeme tajemnou rostlinnou říší
a stromy, keře i byliny jsou našimi
spojenci v uskutečňování záměru.
Vtahují nás zpět do živoucího
děje slavností. Rostliny se stávají
důležitými účastnicemi našich
vlastních zvyklostí a obřadů.
Nemohou být pouhou dekorací,
získaly svou posvátnost.



Vendula Chalánková, Svatba (Jak jsme s Jožou žili!), koláž, papír, 2019

Vendula Chalánková

malba, ilustrace, komiks

Brno

Vendula Chalánková, úspěšná ilustrátorka a konceptuální umělkyně, absolventka Fakulty výtvarných umění VUT v Brně, již řadu let spolupracuje s hodonínskou galerií na tvorbě edukačních materiálů a pravidelně zde také vystavuje svoje ilustrace.

Vendulko, pamatuješ si naše první setkání a naši první „zakázku“?

Jasně že pamatuju. Dokonce si pamatuju situaci, kdy jsem v Troubkách a ty mi voláš, že sis mě vybrala pro vytvoření ilustrací pro Galerii do kapsy. Vydedukovala jsem, že sis mě našla díky pexesu pro Jurkovičovu vilu. Setkání si taky pamatuju, byli jsme v pro mě velice luxusní restauraci v Brně, kde jsem do té doby nikdy nebyla, a protože jsem v té době neměla peníze, dala jsem si k našemu setkání džbánky vody, protože byl nejlevnější.

Ano, tvoje skromnost mne překvapila. Také vzpomínám na tvůj ateliér na Zbrojovce, kde jsi tenkrát i s kočkama bydlela, pěstovala feferonky a který jsi pak kvůli demolici asi docela nerada opouštěla. Přinesla jsem si od tebe kresbu. Mapovala jsi původní květenu rostoucí v areálu. Jindy zase kresbu tvého kocoura. Chybí ti Zbrojovka?

Opouštět Zbrojovku bylo těžké a bolestné. Držela jsem pozici za každou cenu a do poslední chvíle. V rámci areálu jsem se stěhovala třikrát, vždy jsem

se přestěhovala a budovu, kterou jsem opustila, zbourali. Na posledním místě mi řekli, že se bourat nebude a že tam můžu být, jak dlouho budu chtít, a za měsíc přišli s výpovědí. I tato část hlavní budovy už je zbouraná. První roky na Zbrojovce byly romantické, další punkové a poslední byly mezi hromadama suti. Tehdy jsem si neuměla představit, že budu žít a tvořit jinde. A dnes musím zcela objektivně říct, že nový ateliér je skvělý! Důležité v životě je nebát se. Nebát se změň a kroků do nejistoty a jinam. Dokonce se podařilo, že si zůstáváme nablízku s celou komunitou umělců, co nás ze Zbrojovky vyhodili.

Ano, i tento tvůj současný ateliér ráda navštěvuji. Většina tvój práce pro galerii se týkala stálé expozice, ornamentů nebo folklorní tematiky. Dokonalé jsou koláže interpretace obrazů Joži Uprky (Jízda králů, Pouť u svatého Antonínka a další). Jaký je tvůj vztah k folkloru a tradicím?

Tato práce byla moc krásná. Protože vaše galerie v Hodoníně je krásná a inspirativní. Můj vztah k folkloru, krojům a lidovým ornamentům se díky tobě prohloubil a rozvinul. Naučila sem se je vidět, vnímat a mít ráda.

Jak se ti pracovalo na interpretaci Uprkových obrazů?

Hezky, protože jsi mi udělala moc dobrou a důkladnou přípravu. Měla jsem od tebe fotky a texty k jednotlivým obrazům i vyobrazeným situacím. U vás v galerii jsem viděla některé obrazy našivo. A od kamaráda Jirky Zahrádky jsem dostala krásnou knihu – Joža Uprka: Ženské kožuchy.

Vzpomeneš si, kam se koláže interpretace obrazů Joži Uprky dostaly?

Tady mě napadá krásná věc, jak si mě před covidem pozvali do Jižní Koreje s výstavami, workshopy a na knižní veletrh, vybrali si pro naši republiku na obálku katalogu ilustraci na motiv obrazu Joži Uprky Jízda králů. Bylo zajímavé, jak právě tento výjev v Koreji rezonoval a byl jim tam blízký.

Z toho jsem měla velkou radost. Navrhovala jsi pro hodonínskou galerii také krásné vzorované papíry s ornamenty, které budou součástí tvého workshopu na Dnech otevřených ateliérů Jihomoravského kraje.

Vzorové papíry, které vznikly, jsou skvělé i pro moji další práci. Většinu ilustrací do knih dělám jako koláže z papíru a ty moje papíry, které díky vám mám, využívám opravdu často a ráda. Dostaly se tak do knih O lišce Bystroušce, Zpívejte s námi 3 Kühnova dětského sboru i do právě vydaných Mářiných pamětí: U Janáčků podle vyprávění Marie Stejskalové, hospodyně v rodině Leoše Janáčka.

Romana Košutková, kurátorka GVU v Hodoníně

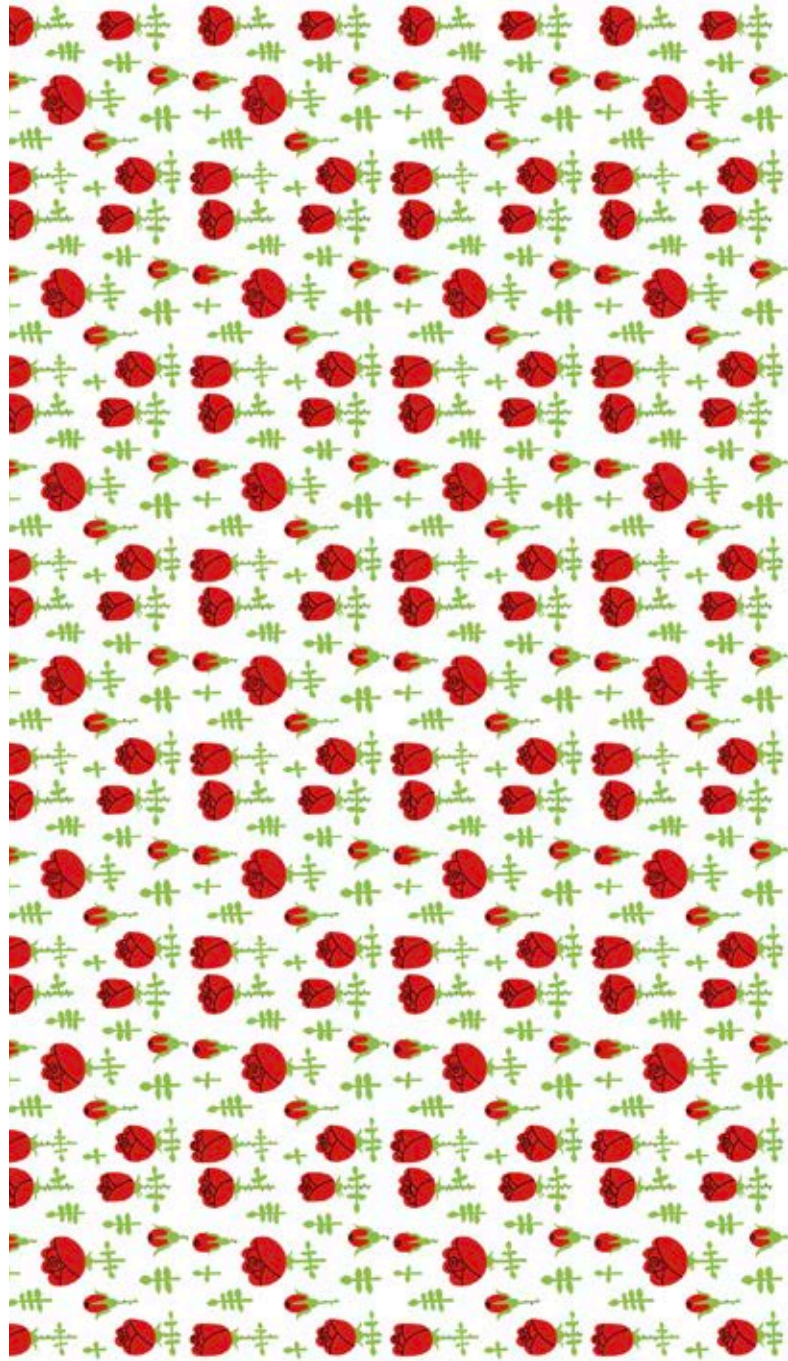
Vzorované dekorativní papíry najdete v letošním průvodci DOA a můžete je použít pro své tvoření.

© Vendula Chalánková (papír použijí pro svou koláž)

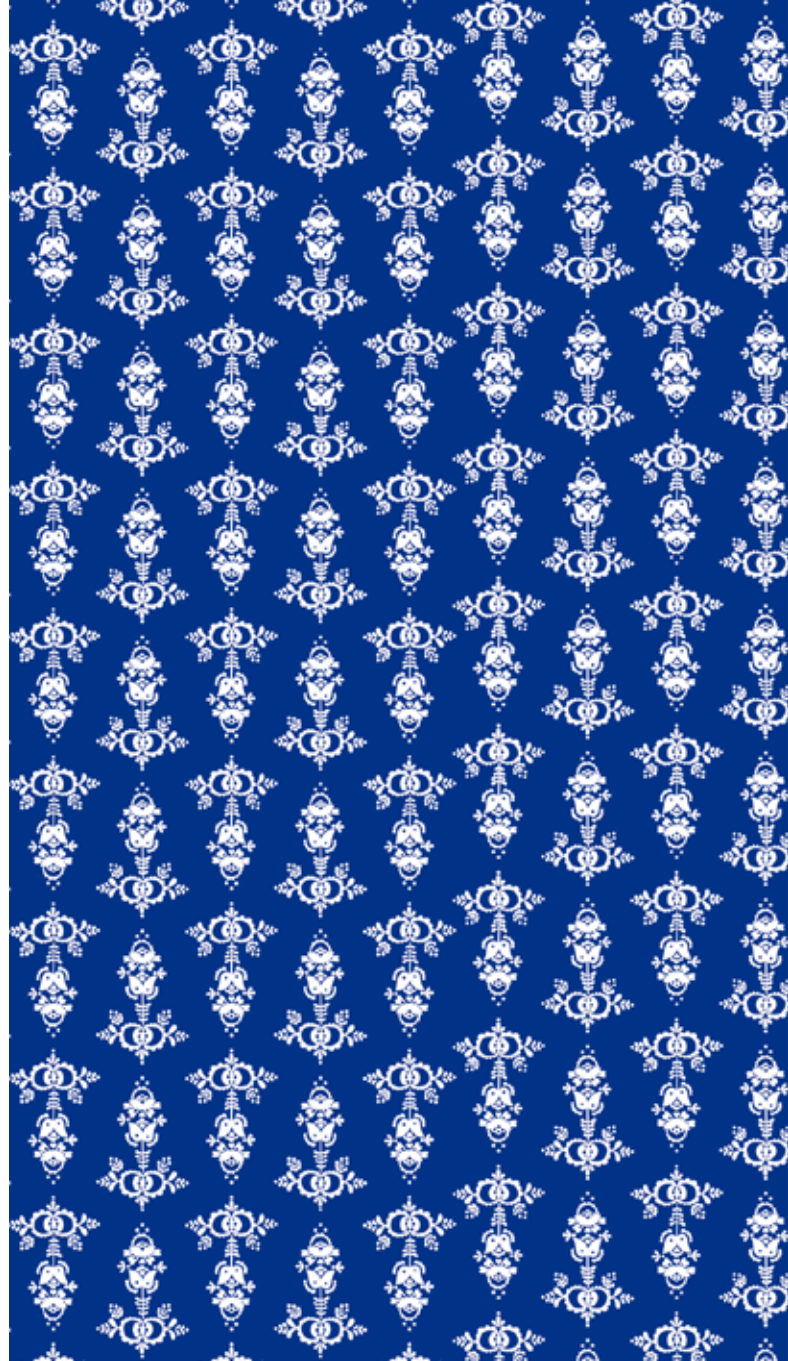




© Vendula Chalánková (papír použijí pro svou koláž)



© Vendula Chalánková (papír použijí pro svou koláž)





Tomáš Jirků

57

malba

Brno

Průjezd do brownfieldu bývalé Mosilany naznačuje, že se nyní pohybujeme v prostoru, kde je stopadesátiletý prach vířen novým ruchem. Ateliéry výtvarníků uplatňují své kreativní ambice vedle řemeslných a technologických firem. Naším cílem je sdílený ateliér ve třetím patře budovy 1A, kde spolu s malířem Zdeňkem Náplavou tvoří také Tomáš Jirků.

V roce 2010 jsi měl výstavu v naší galerii v Hodoníně. To ses ještě zabýval komiksovou tvorbou a maloval jsi obrazy s fantasy tematikou. Teď už je ale všechno jinak. Co se od té doby událo?

V té době jsem ještě učil na gymnáziu, ale postupně přibývalo pracovních úkolů, o kterých jsem nebyl přesvědčený, že jsou správně, ale nutil jsem se do nich. Byla to kombinace více věcí a cítil jsem se strašně vypálený.

Vystudoval jsi učitelství výtvarné výchovy a anglického jazyka tady v Brně, ale učil jsi jen angličtinu.

Ze začátku jsem učil jenom angličtinu, ale postupem času jsem začal učit i výtvarku, což jsem nikdy nechtěl. Neměl jsem totiž dojem, že bych to měl učit nebo že bych to uměl učit. Hodně žáků bere výtvarku jako přestávku, nebaví je to. A navíc si myslím, že na výtvarnou činnost je potřeba hodně času, což ve škole není.

To nakonec vyvrcholilo tím, že jsi ve školství skončil a odjel jsi do Anglie.

Ano. Sbalil jsem se a odjel do Anglie, kde jsem ze začátku pracoval na stavbách, protože jsem už nechtěl učit, i když jsem nějaké nabídky měl i tam. Nakonec jsem narazil na inzerát, kde potřebovali člověka mluvícího česky a anglicky. Nevěděl jsem, co to znamená být „standby“ na rafinérii, ale prošel jsem nějakým kurzem a nastoupil. Myslel jsem si, že to bude jednorázová akce – byla tehdy velká odstávka největší rafinérie v UK a potřebovali extra lidi. Později jsem se k tomu ale vrátil a dělám to i dnes.

Když to skončilo, tak ses vydal na plavbu po Pacifiku?

Kamarád, co žije na Novém Zélandu, dostal nabídku, že má přetáhnout loď z Panamy na Filipíny, a protože jsme kdysi spolu pluli po Středozemním moři, tak mi psal, jestli bych s ním nejel. Řekl jsem mu, že jasně, že je to přesně to, co teď chci. No, a tak jsem odletěl do Panamy. Nejdřív jsme připravovali loď, která nebyla v dobrém stavu. Když jsem zjistil, že poplujeme přes Markézy, kde žil Gauguin, tak jsme se domluvili, že tam uděláme zastávku. U Hiva Oa jsme museli volat o pomoc, protože loď se po čtyřiceti dnech plavby dostala do takového stavu, že přestala být říditelná. Přestal nám fungovat motor, což je docela zásadní věc, když chceš někde zakotvit a jsou tam skály a vítr fouká jinak, než bys chtěl. Do vleku nás vzali dva domorodci, místní dobrovolní záchranáři, bez kterých bychom nejspíš ztroskotali. Vypluli jsme v dubnu a do Papeete jsme dopluli v září. Celé léto 2016 jsme byli na Hiva Oa a opravovali naši loď. Když jsem posílal nějaké fotky, tak lidi z Čech obdivovali, na jaké jsem skvělé dovolené, ale kamarádky z Portugalska mi říkaly, jaký jsem blázen,

že se vydávám na tak nebezpečnou plavbu. Žijeme v úplně odlišných kontextech. V Portugalsku mají historickou zkušenost s tím, že se jim z rybolovu občas někdo nevrátil, chlapi od rodin. Moře si je vzalo.

Do cíle na Filipínách jste nakonec nedopluli.

Skončili jsme na Tahiti. Ondra, se kterým jsme tu plavbu absolvovali, musel už do práce, a tak jsem nakonec se svolením majitele tu loď na Tahiti prodával. Pak jsem našel jiného kapitána, který někoho potřeboval na plavbu na Nový Zéland. Tam jsem se zase setkal s Ondrou a cestovali jsme po Zélandu. Potom jsem se vrátil už do ČR. Našel jsem si levný pronájem u Tanvaldu a rozhodl se, že budu hodně malovat.

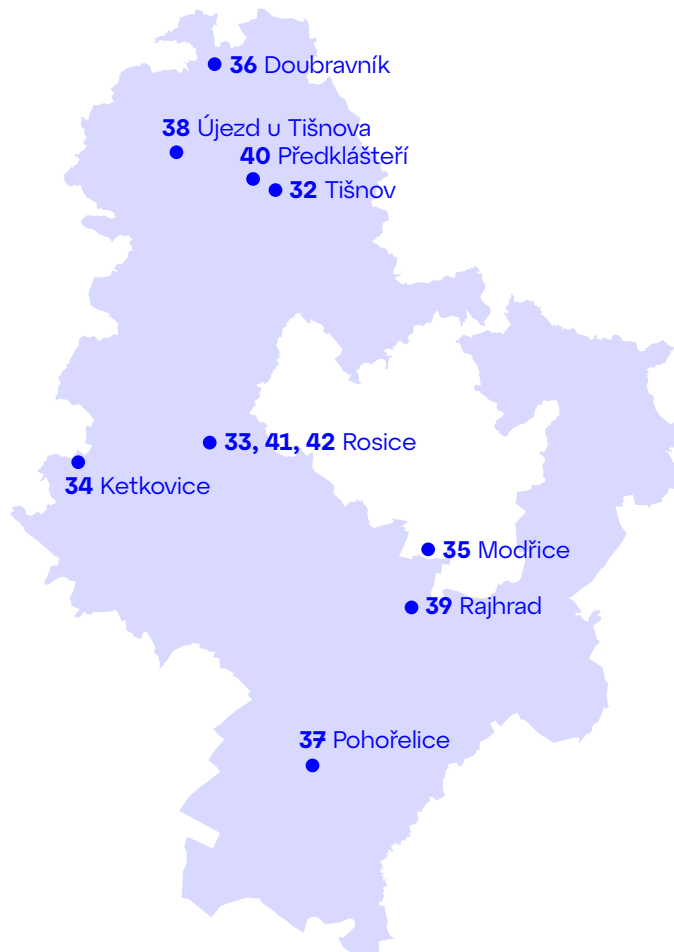
Takže nyní to máš tak, že několik měsíců pracuješ na rafinérii a pak se vracíš do Brna a maluješ?

Bylo to tak, že jsem maloval více a pracoval méně, ale nyní je to naopak. Přešlo na mě organizování lidí z ČR a Slovenska, protože borec, co to dělal přede mnou, skončil. Vždycky je to něco za něco. Kdybych víc maloval a míň vydělával, musel bych se víc podbízet, a navíc já nejsem malíř, který dokáže malovat rychle.

V obrazech byl pro tebe vždycky důležitý námět, ale i když děláš realistické obrazy, tak nacházíš v zobrazovaných objektech vlastní texturu a hraješ si s kombinacemi barev.

Dřív, jak jsi říkal na začátku, jsem dělal komiksy a obrazy hodně vyprávěcí, ilustrativní. A i teď je pro mě námět hodně důležitý. Vybírám si lidi, kteří mě nějak zaujmou nebo mám k nim přímo nějaký vztah. Ale barva je pro mě důležitá víc. Jestli mi rozumíš, jak to myslím...



**32 Dostálová Alice**

Galerie Skleněnka
 • sklářství
 (skleněné figurky)

so 11–17 h **ne** 11–17 h
 Březina 3, Tišnov
 (vesnice u Tišnova)
 777 668 990
 fb: galleriesklenenka

DOAkce

Ukázky výroby skleněných figurek, výroba náhrdelníků, vážek a jiných bižuterních drobností

33 Horčicová Monika

Sochařský ateliér Sýpka
 • keramika, nová média,
 sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Zbýšovská 918, Rosice
 799 991 372
www.monikahorcicova.wordpress.com

34 Hřebíčkoví Pavel a Marie

• malířství, sochařství

so 10–19 h
 Bronzová ulička 46, Ketkovice
 725 700 451
www.hrebicek-bronz.cz

DOAkce

Minutové loutkové divadlo hrané na požádání

35 Kamínková Lenka

Ateliér Kroužek
 • malířství, kresba,
 ilustrace

so 10–17 h
 Poděbradova 413, Modřice
 777 972 016
www.atelierkrouzek.cz

DOAkce

Workshop enkaustiky (malby včelím voskem)

36 Kytner Pavel

- grafika, malířství, kresba, koláž

so 10–18 h **ne** 10–18 h
 Doubravník 328
 774 879 274
 ig: pavelkytner

37 Mátá ateliér –**Galerie U Klaků**

- fotografie, keramika, malířství, sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Ivaň 57, Pohořelice
 724 024 619
 www.mataatelier.cz

DOAkce**so** 13–17 h

Seminář zaměřený na malbu akrylem a tisk z výšky – linoryt

38 Momenty Arte / Ateliér**Útočiště**

- fotografie, grafika, malířství, video, básně, hudba

so 10–19 h **ne** 13–17 h
 Újezd u Tišnova 5
 736 403 555
 fb: momenty.art

DOAkce**so** 15–19 h

Básnické soirée, umělecký, pohybový workshop, video o vzniku domu a počátku tvorby

39 Muzeum Brněnska –**Památník písemnictví na Moravě**

- architektura, grafika, literatura

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Klášter 1, Rajhrad
 (areál Benediktinského kláštera)
 537 026 288
 rajhrad.muzeumbrnenska.cz

DOAkce

Zahájení akce DOA v pátek 29. 9. 2023 od 16 h. Během celého víkendu bude otevřena výtvarná dílna Motýlí říše.

Výstavy

- Básník obrazu: Max Švabinský a literární inspirace
- Napsala jsem knihu: Spisovatelky v literárních dějinách Moravy
- Jan Blažej Santini Aichel: Geometrie posvátného prostoru

**40 Muzeum Brněnska –
Podhorácké muzeum**

- grafika, malířství, sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Porta coeli 1001, Předklášteří
 702 205 331
 predklasteri.muzeumbrnenska.cz

DOAkce**ne** 14–17 h

Příbytky věčnosti – plenérová instalace artefaktů malíře Milana Magniho, přátelské setkání s autorem

Výstava Klášter Porta coeli v tvorbě Emanuela Ranného**41 Nepevná Vlastimila**

- keramika Rosice

ne 10–17 h
 Havířská 956, Rosice
 603 707 766
 www.keramika-rosice.cz

42 Váňa Dušan

- keramika, nová média, sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Zbýšovská 918, Rosice
 608 938 422
 dusanvana.wordpress.com



Lenka Kamínková

67

malba, ilustrace

Modřice

Červeným berlingem projíždím úzkými uličkami brněnského Bronxu. Všude je plno, proto musím zaparkovat o blok dál a scházím po Hvězdové k bývalé káznici, jejíž bohatá a pohnutá historie sahá až k Marii Terezií a kde nyní tvoří umělci nejrůznějších oborů. Malý ateliér zde se svou kamarádkou má malířka Lenka Kamínková.

Vy jste se narodila sice v Ostravě, ale do školy jste už chodila v Brně. Je to tak?

Ano. Narodila jsem se v Ostravě, ale od malička jsem v Brně. Od čtyř let. Vystudovala jsem v Brně SŠUŘku a pak jsem byla na malbě v Bratislavě.

U profesora Ivana Csudaye. Jaký byl?

Byla jsem u něj spokojená. První rok si člověk prošel všechny čtyři obory. To jsem chvíli uvažovala i o soše. Hodně jsem chodila za Deziderem Tóthem do Neateliéru a konzultovala s ním hodně věcí. Pak v pátém ročníku jsem přes Erasmus byla na stáži v Polsku. Zůstala jsem tam místo jednoho semestru celý rok. Bylo fajn zažít jiný pohled a taky jsem se tam cítila víc svobodná.

V Bratislavě na VŠVU jste absolvovala v roce 2008 a o dva roky později jste s kamarádkou založily ateliér Malování kreslení.

Ateliér pro výtvarnou tvorbu dětí i dospělých jsme po škole zakládaly s Hankou Linhartovou. Po čase jsem

odtud odešla a založila si vlastní ateliér pro děti – Ateliér kroužek v Modřicích. To bylo v roce 2016. Poslední dobou mi tam pomáhá ještě další lektorka, abych měla více času na své vlastní malování. Sice jsem vždycky malovala, ale dávala jsem daleko více času a energie různým výtvarným kurzům a vlastně i svoje tvůrčí nápady jsem více poskytovala jiným lidem. Časem mě to docela „vyšťavovalo“ a chtěla jsem změnu.

To bylo přibližně v které době?

Asi před dvěma lety jsem pocítila, že chci být ve větším kontaktu s ostatními umělci z Brna. Nejdřív jsem šla na Dukelskou, zrovna tam někoho hledali. Dnes využívám téměř každý den na vlastní tvorbu.

Můžete mi víc povědět o skupině Les3, ve které se zaměřujete na land-art a site-specific instalace?

Asi před čtyřmi roky jsme se sešly tři – Hanka Krupa, Jana Moštíková a já –, řešily jsme podobné věci a chtěly jsme se vzájemně podpořit ve výtvarné tvorbě. Název Les3 byl tehdy pracovní. Chtěly jsme, aby naše tvorba byla spojená s krajinou. Vždycky jsme vyjely na nějaké místo na Moravě a přímo na tom místě jsme něco vytvořily z toho, co jsme tam našly.

Takže jste dopředu neměly žádný plán?

Ne, neměly. Někdy jsme tam strávily i spoustu hodin a snažily se to místo nějak navnímat, najít tam nějaké zajímavé věci. Byly jsme například v Křetínské přehradě (Vodní nádrž Letovice), když byla vypuštěná. Uprostřed zůstala téct říčka Křetínka. Nacházely jsme tam spoustu různých předmětů utopených v bahně. Například železné obruče. Pak jsme výsledky z tohoto výletu vystavily v bývalém pivovaru – likérce na Pekařské. Myslím, že se to tam pěkně hodilo.

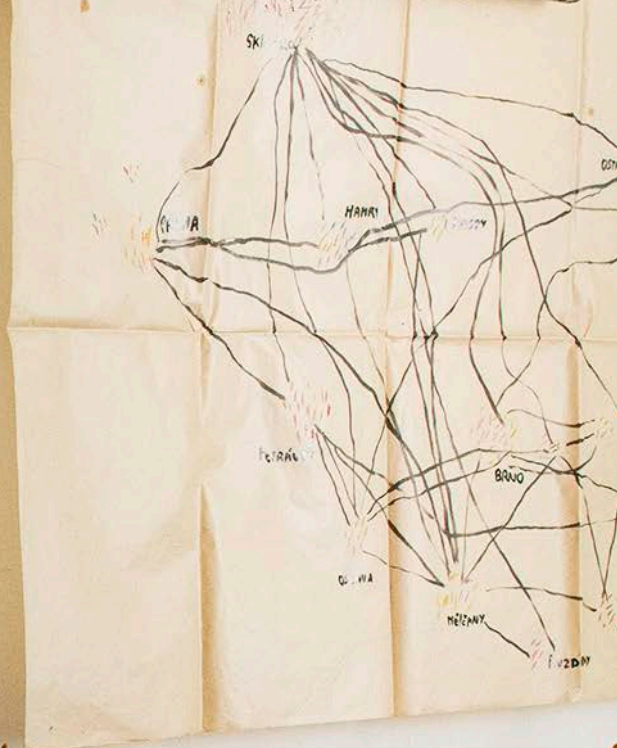
Nebo minulý rok jsme byly na naší chalupě v Beskydech. Nazvaly jsme ten projekt Bečva – Paměť místa. Já jsem šla více cestou osobních vzpomínek spojených s mými příbuznými. Z vlasů mojí maminky jsem například vytvořila jakoby mapu říčního proudu řeky Bečvy. Nebo jsem si zapsala na staré papírky výroky mojí babičky. Například říkala: „Tomu prameni, kde chodíte pro vodu, musíte občas poděkovat.“

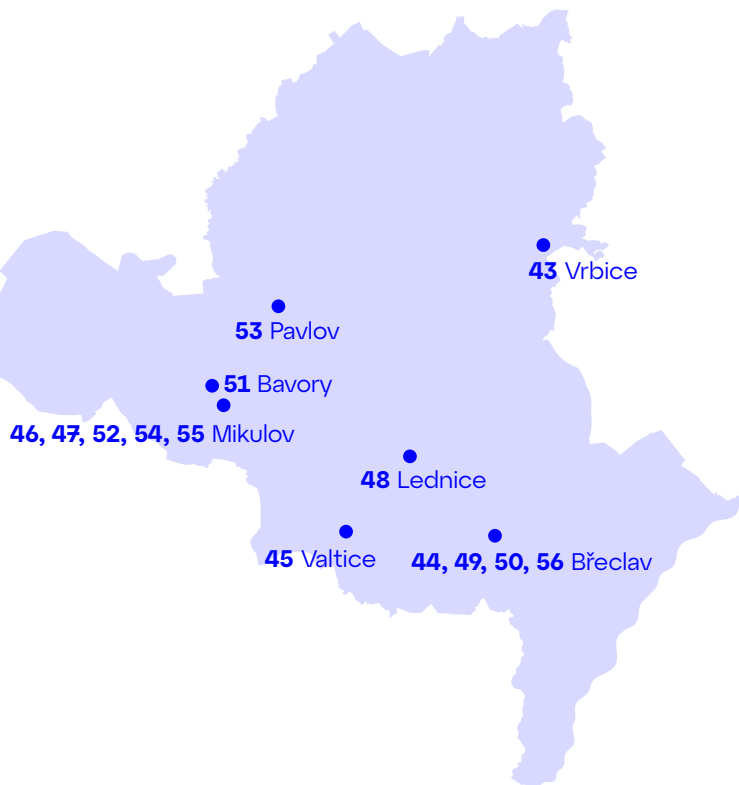
Co je to kamishibai?

Kamishibai je japonské tradiční papírové divadlo. Vozili speciální dřevěný kufík připevněný na kolech, objížděli s ním vesnice a vyprávěli příběhy. Ale s příchodem televize se tato tradice úplně vytratila. Tvoříme to s Nori Hamár, která píše příběhy, a já dělám ilustrace. Nyní máme šest příběhů, se kterými vystupujeme. Někdy to máme i tak, že ty ilustrace tvoří samy děti.

Čím se momentálně zabýváte?

Řešila jsem téma stěhování, což pro mne souvisí s tématy opouštění a zanechávání. Vzniklo to tím, že moje rodina se hodně stěhuje, a tak jsem vytvořila takovou mapu, kde je zakresleno, odkud kam jsem se stěhovala. Mám ráda i to vlastní fyzické nošení věcí, skládání, přesouvání... Často stěhuju i kamarády. Z každého starého místa člověk něco vyhodí, něco se prodá a do nového místa se pořídí něco nového. Poslední velké stěhování jsem zažila, když taťka prodal dům. Ten byl velký, se stodolama a vším dalším, a šel do maličkého domečku, takže se musel hodně věcí zbavit. Ke spouště věcí má člověk vazbu – vzpomínku na někoho –, takže se toho zbavit nechce, ale musí, protože to s ním fyzicky dál jít nemůže.



**43 Bulava Petr**

Galerie Mikulášská 99
 • malířství, nová média,
 sochařství

so 10–17 h
 Vrbice 201, Vrbice
 732 163 431
 fb: petr.bulava.9

44 Fröhlich Josef

• sochařství, řezbářství,
 bonsaje

ne 10–17 h
 Písničky 2852/15, Břeclav
 723 320 563

Výstava soch a bonsají**45 Galerie KOREK – Valtice**

• fotografie, grafika,
 malířství, nová média,
 sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Zámek 2, Valtice
 (vstupní brána zámku na náměstí)
 777 673 340
 galeriekorek.cz

DOAkce

Komentované prohlídky a tvořivá dílna pro děti i rodiče
 k aktuální výstavě Denisa Krausová – malba

46 Chludilová Sylva

Galerie Efram
 • malířství

so 13–17 h **ne** 10–17 h
 Husova 333/4, Mikulov
 723 329 770
 fb: GalerieEfram

47 Kavárna a galerie Konvent

• fotografie, grafika,
 keramika, malířství,
 sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Vrchlického 3, Mikulov
 604 843 482
 galeriekonvent.wordpress.com

Výstava Hynek Bařák – malba

48 Komarov Vitali

- grafika, malířství, nová média

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Zámecké náměstí 67, Lednice
(Římskokatolická farnost)
602 711 244
www.komarovart.com

Výstava Slovanský funky**49 Křivánek Karel**

- grafika, malířství, keramika, kresba, ilustrace

so 10–17 h
Nerudova 18, Břeclav
775 326 368

50 Moravská krása, nadační fond – Havlíčkova vila

- architektura, fotografie, grafika, keramika, malířství, sochařství, umělecké řemeslo, design

so 10–19 h **ne** 10–19 h
třída 1. máje 418/37,
Břeclav-Poštorná
608 888 468
www.moravskakrasa.cz

Výstava šperků a výšivek Z luhů a hájů**51 Obrdlíková Libuše**

- malířství, art protis

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Bavory 32
721 252 443
www.libuseobrdlikova.cz

52 Pirš Daniel

- keramika, design, porcelán

so 10–14 h
Koněvova 254/1, Mikulov
(Dům U Divokého muže)
605 870 161
www.pirsc.cz

53 Plotěná Marie

- malířství, ilustrace, kreslený humor, drásaný pastel

so 13–17 h **ne** 13–17 h
Na Návsi 76, Pavlov
725 865 180
marie.plotena.cz

54 Regionální muzeum v Mikulově – Zámek Mikulov

- grafika, malířství, sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Zámek 1/4, Mikulov
606 722 594
www.artmikulov.cz

DOAkce

so 16–17 h

Komentovaná prohlídka výstavy z Mikulovského výtvarného sympozia „Dílna“

55 Rutherford Kateřina

- malířství

ne 10–17 h
Náměstí 24/27, Mikulov
(Sgrafitový dům U Rytířů,
vstup do ateliéru bude označen)
731 571 673
www.katerinarutherford.art

56 Vojtek Antonín

- malířství

so 14–17 h
Jana Moláka 3079/3, Břeclav
723 887 977
www.vojtek-av.com

Z luhů a hájů

77

Výstava šperků a výšivek od Hanuše a Zlatky Lamrových odráží příběhy z jižní Moravy

Šperkaře Hanuše Lamra proslavila brož pro Madeleine Albright a první dámu Evu Pavlovou. Jeho portfolio je ale mnohem rozmanitější. Na výstavě Z luhů a hájů (17. 6. – 31. 10.) se prezentuje spolu se svou ženou – módní návrhářkou Zlatou Lamrovou. Vytvořili originální kolekci artefaktů – od šperků přes výšivky až po soptulturny z přírodnin. Pro autorskou dvojici Lamrových jsou příroda a moravský folklor dlouhodobou inspirací. Výstavu v Havlíčkově vile v Břeclavi organizuje nadační fond Moravská krása.

Umělecká symbióza

Originální autorské šperky byly pro Hanuše Lamra dlouhou doménou jeho tvorby. Od roku 2019 začal postupně rozšiřovat umělecké aktivity. Lamrovi jezdí pravidelně na Moravu a předloni poprvé navštívili Havlíčkovu vilu v Břeclavi, která je naprosto okouzila. „Spolu s designérkou Helenou Dařbujánovou, která je autorkou rekonstrukce této budovy z počátku minulého století, a kurátorkou Terezií Zemánkovou jsme pro aktuální výstavu vybrali díla, která jsou přímo inspirovaná přírodou či moravským folklorem. Už jsme v minulosti měli se Zlatkou několik společných výstav, ale tohle je zatím největší prezentace naší spolupráce, kde představujeme, jak se navzájem ovlivňujeme. A můžeme také ukázat, jak je naše tvorba rozmanitá. Jeden z artefaktů je například šperk z lipového dřeva, které jsem našel v Moravské Nové Vsi v sutinách po tornádu,“ říká Lamr a dodává, že podobné inspirační zdroje má i jeho žena Zlata, která vystudovala módní návrhářství a řadu let pracovala pro sportovní značky.



Atypický modrotisk

Na aktuální výstavě mají šest tematických částí. Jednou z nich je Kabinet kuriozit. Autoři zde kombinují přírodniny odlité z kovu a práci s textilem. Zlata Lamrová představuje precizní práci s výšivkou, kde luční kvítí na textilním podkladu doslova rozkvétá. V další části výstavy Podkroví snů Lamrovi „zabydleli“ podkrovní prostory Havlíčkovy vily – na fortelných dřevěných trámech se vznášá křehká krása – šaty lemované krajkou nebo kusy látky, do kterých vetkali textilní okvětní lístky či vyšíli pestrobarevné brouky. „Baví mě, jak se dá folklor inovovat. Pro kolekci Modrá jizba jsme vytvořili malby s využitím modrotisku. Není to ale klasický modrotisk, kde jsou ornamenty podle šablon, ale uvolněné tahy štětcem, kde vycházíme z tradičních motivů a všemožně je inovujeme,“ říká Lamr.

Živelné příběhy

Výstavu organizuje nadační fond Moravská krása, který dlouhodobě propaguje moravský folklor v Česku i v zahraničí. „Chtěli jsme, aby návštěvníci v každé místnosti objevovali tajemno, podmanivou přírodu a napínavý příběh, související s daným tahem nití či vybraným šperkem. Někdy smutné, jindy veselé příběhy, které se tady u nás na jižní Moravě dennodenně odehrávají. V tvorbě Lamrových se dokonale prolíná žár, úroda, živelnost, proměnlivost a neuchopitelnost. To vše uvidíte na výstavě, která byla vytvořena na míru pro naše výstavní prostory. Společnými nápady Lamrových, Heleny Dařbujánové a týmu Moravské krásy vznikala rok,“ říká Monika Vintrlíková, předsedkyně správní rady Moravské krásy.

Moravská krása

Havlíčková vila, třída 1. máje 418/37, Břeclav-Poštorná

www.moravskakrasa.cz





Šperky provázejí lidskou kulturu od pradávna. Náramky, náušnice, prsteny odrážely schopnosti a společenské postavení jeho nositele. První šperky se vyráběly především z přírodních materiálů – z kostí, mušlí, hlíny. Měly zdobit, a hlavně majitele chránit a přinášet mu štěstí.



Sylva Chludilová

85

malba
Mikulov

Sedíme spolu s malíčkou a galeristkou v úzké zahradě na okraji historického centra Mikulova, v židovské čtvrti nedaleko Horní synagogy z poloviny šestnáctého století. Pestrobarevně pomalovaná zeď zahrady vypovídá o svěží kreativitě, která zde v nepravidelných intervalech dostává prostor a symbioticky se snoubí s prastarostí okolního kamení a cihel, jež vytváří přitažlivá panoramata a zákoutí dýchající živoucím tichem.

Tady jste vyrůstala?

Jsem rodačka z Mikulova a tady kousek dál jsme bydleli. Tady to je moje dětství.

Pak jste chodila do mikulovského gymnázia?

Rodiče ze mě chtěli mít paní doktorku, aby ze mě tedy něco bylo. Přes moji touhu malovat mě přesvědčili ke studiu zdravotní sestry do Kyjova, kde jsem ovšem vydržela dva měsíce. Nakonec jsem skončila tady na gymplu a dostala jsem se do rukou paní profesorce Červené. Ta mě okamžitě doporučila na zušku. To byly moje zlaté roky. Ale pak co dál? Nakonec jsem byla chvíli na pajdáku a pak i nějakou dobu učila v Lednici. Vystřídala jsem nejrůznější profese a nakonec jsem se vrátila různými oklikami ke svému snu z dětství, malování.

Čtyři roky jste působila na radnici. Jaké to bylo?

Hodně dlouho jsem se rozhodovala, jestli do toho

jit. S takovou prací se člověku úplně přesype život. Já osobně mám ráda samotu – jsem spíš introvert. A když je člověk místostarosta, má spoustu společenských povinností něco zahajovat, ukončovat, přebírat, předávat, zasedání, schůze, porady... Každopádně to byla velká výzva a zkušenost.

Domlouvali jste ještě letošní ročník Dílny, že ano?

Myslím, že se nám podařilo domluvit dobré zastoupení. Lepší už snad ani nešlo. A podařilo se také zapsat výtvorná díla ze všech ročníků Dílny do Centrální evidence sbírek Ministerstva kultury. Nyní jsou uložena v depozitáři na zámku, ale vlastníkem je město. Je to hlavně ochrana celistvosti sbírky proti jejímu rozpadu, aby se třeba nejcennější věci neprodaly a podobně.

V průběhu práce pro město jste asi moc času na tvorbu neměla, že?

Moc to nešlo, ale jak jsem skončila, tak jsem všude kolem sebe potřebovala barvy. Až sebezáchovně. A dostala jsem dvě nabídky na výstavy s krátkým termínem na přípravu a začínající téměř zároveň.

Jedna byla v Hustopečích v městské galerii – a ta druhá?

Ta druhá byla v Senátu České republiky. Potěšily mě velmi pozitivní reakce i zprávy o vysoké návštěvnosti, ale já přece jenom tvořím hlavně pro sebe. Je to pro mne i taková komunikace sama se sebou. Tvořím víceméně intuitivně, do obrazů se mi často promítají sny, příběhy lidí, kteří už tady nejsou, i moje potřeba po zklidnění v tomto hlučném, neklidném světě. Snažím se být v malbě otevřená pro to, co má přijít.

Jak vás ovlivnilo studium arteterapie?

Studovala jsem dva roky v Brně expresivní terapii

se zaměřením na arteterapii. Zajímalo mě to moc. Při závěrečné práci jsem popisovala svůj příběh, kdy jsem se po těžké dvojnásobné operaci pravé ruky dostávala postupně k běžným pohybům. Když lékaři viděli můj rentgen ruky, tak se divili, že vůbec něco dělám. Já jsem se z dlouhodobých pooperačních i následných psychických bolestí doslova vymalovala. A nebylo to jednoduché. To bylo před dvaceti lety. To se o arteterapii u nás ještě nic moc nevědělo. Tehdy jsem si do ortézy zastrčila štětec a tím jsem malovala. Prsty, které mě děsně bolely, jsem roztírala barvu.

A potom jste založila galerii Efram?

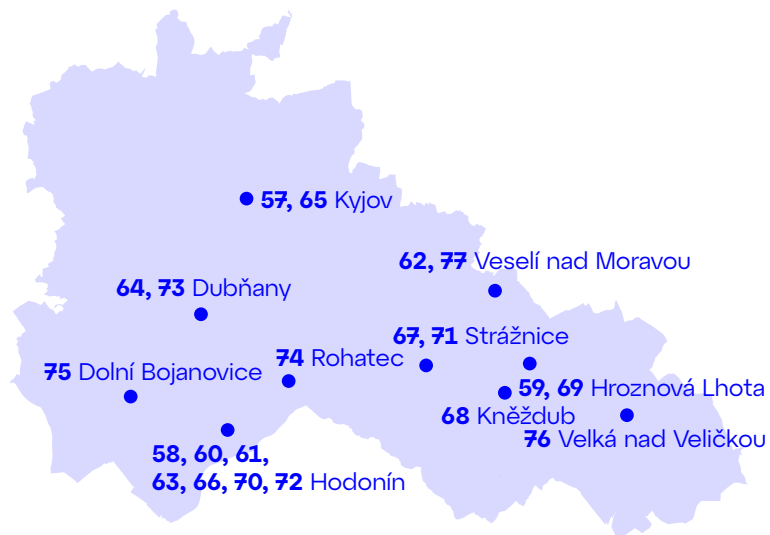
Ano. Tehdy jsem se dostala do bytu v tomto domě, bývalé židovské školy, kde byly zanedbané sklepy se spoustou nepořádku, ale já jsem viděla hlavně ty krásné klenby. Tak vznikla galerie. V roce 2009 jsem pak začala s výtvarnými semináři a sympozii pro studenty.

Ve vašich malbách se hodně objevuje židovská tematika, můžete mi k tomu říct více?

Protože jsem se narodila v tomto městě, žiju v židovské škole a mám i své osobní důvody. Hodně silné to pro mne začalo být po zmiňované operaci. S židovskou tematikou přišel takový pocit, jako když se člověk vrátí domů, do míst, kde je mu dobře. Je mi to úplně přirozené a hodně blízké. Ne jako náboženství, ale jako způsob života. Náboženství je pro mne instituce, ale víra je pro mne něco soukromého. Člověk má na výběr mezi dobrem a zlem, světlem a tmou, což by měl umět rozlišit a zvolit si. Má svobodu a zodpovědnost, což je krásné.

Jan Buchta, kurátor GVU v Hodoníně



**57 Abramuszkin Wladimir**

ART mlýn
• malířství

so 13–17 h **ne** 13–17 h
Bohuslavice 4070, Kyjov
602 969 267
www.artmlyn.eu

58 Antošová Renata

Mini Art
• grafika, keramika,
malířství, sochařství,
kresba

ne 14–16 h
Národní 267/16, Hodonín
(vchod vedle drogerie Teta, 1. p.)
605 970 339

59 Benedík Josef

Keramická dílna a galerie
• keramika, drobná plastika

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Hroznová Lhota 178
720 100 442

60 Černý Jiří

Kovomuž
• kovářství, nožířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Brněnská 59b, Hodonín
(areál bývalé cihelny)
606 639 854
fb: kovomuz

**61 Galerie výtvarného umění
v Hodoníně**

• architektura, fotografie,
grafika, keramika,
malířství, nová média,
sochařství

so 13–17 h **ne** 13–17 h
Úprkova 2, Hodonín
518 351 051
fb: GalerieHodonin
ig: galerie_hodonin
www.gvuhodonin.cz

Výstavy Pražská Pallas a Moravská Hellas, 1902: Auguste Rodin v Praze a na Moravě / Daniel Berti – fotografie

62 Groš Vladimír

- keramika, kamenina, majolika

so 10–17 h

Na Hrázi 258, Veselí nad Moravou – Milokošť
728 941 191
www.majolikagros.cz

63 Hiršl Jiří

- grafika, malířství, kreslený humor

so 10–17 h

Horní Valy 3747/6, Hodonín
603 994 564

64 Kaňovská Alexandra

- keramika, folklor

ne 13–17 h

Hřbitovní 412, Dubňany
602 746 801
www.moravskakeramika.cz

65 Masarykovo muzeum v Hodoníně – Vlastivědné muzeum Kyjov

- keramika, tradiční rukodělná výroba

so 13–17 h **ne** 13–17 h

Palackého 1373/13a, Kyjov
518 612 338
www.masaryk.info/vlastivedne-muzeum-kyjov/

DOAkce

Předvádění tradičních řemesel v podání nositelů titulu Mistr tradiční rukodělné výroby Jihomoravského kraje

Putovní výstava Lidičky, pohledte, mistry díla pochvalte

66 Mašek Jiří

- grafika, grafický design, písmo

so 10–18 h

I. Olbrachta 3024/1, Hodonín
(bytová jednotka č. 2)
774 386 697
ig: masek.one

67 Měsíček Tomáš

- malířství, sochařství, řezbářství

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Sadová 1222, Strážnice
601 591 030
mesicektomas@seznam.cz
fb: mesicek.tomas.9

DOAkce**so** 10–17 h

Výroba jednoduchého řezbářského výrobku (časově asi na 2 hodiny)

68 Obec Kněždub – Rodný dům bratří Úprkových

- architektura, fotografie, malířství, sochařství

so 14–16 h

Kněždub 383
530 332 731
www.knezdub.cz

69 Pavlica František

Litografická dílna

so 10–17 h

Hroznová Lhota 281
731 463 272
www.atelier-pavlica.cz

70 Příkryl Petr

- malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h

U Zoo 3529/1, Hodonín
(ZOO Hodonín)
702 066 374
www.petrprikryl.eu

Výstava v areálu ZOO Hodonín – placený vstup

71 Strážnický modrotisk

- grafika, malířství, design, móda

so 10–17 h **ne** 10–17 h

J. Skácela 1547, Strážnice
732 736 098
www.straznicky-modrotisk.cz

72 Stručka Pavol

- malířství

ne 13–17 h

Šafaříkova 7, Hodonín

601 574 471

ig: pavol_strucka

73 Škodík Roman

- řezbářství

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Havlíčková 333, Dubňany

606 122 925

www.nabytekr.cz

DOAkce

Vyzkoušení si práce s řezbářskými nástroji

74 Tomanová Tereza

Ateliér v zahradě

- malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Slovácká 45, Rohatec

606 213 264

ig: terezatomanova_

DOAkce

Malba a experimenty s přírodními barvivy

75 Turek Miroslav

- sochařství, řezbářství

so 10–17 h

Vrchní Pustá 751,

Dolní Bojanovice

774 178 899

76 Vachunová Pavla

Studio Tyformy

- keramika, sochařství,
design, porcelán,
šperk

so 13–16 h

Horní konec 872,

Velká nad Veličkou

774 154 258

www.tyformy.cz

DOAkce

Výtvarná dílna pro děti – práce s porcelánem

77 Veselské kulturní**centrum –****Městská galerie****Panský dvůr**

- malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h

nám. Míru 664,

Veselí nad Moravou

518 321 881

www.galerie.kultura-veseli.cz

Výstava Bořivoj Borovský 1933–2012, Krajiny bez konce



Rodný dům Joži Uprky

97

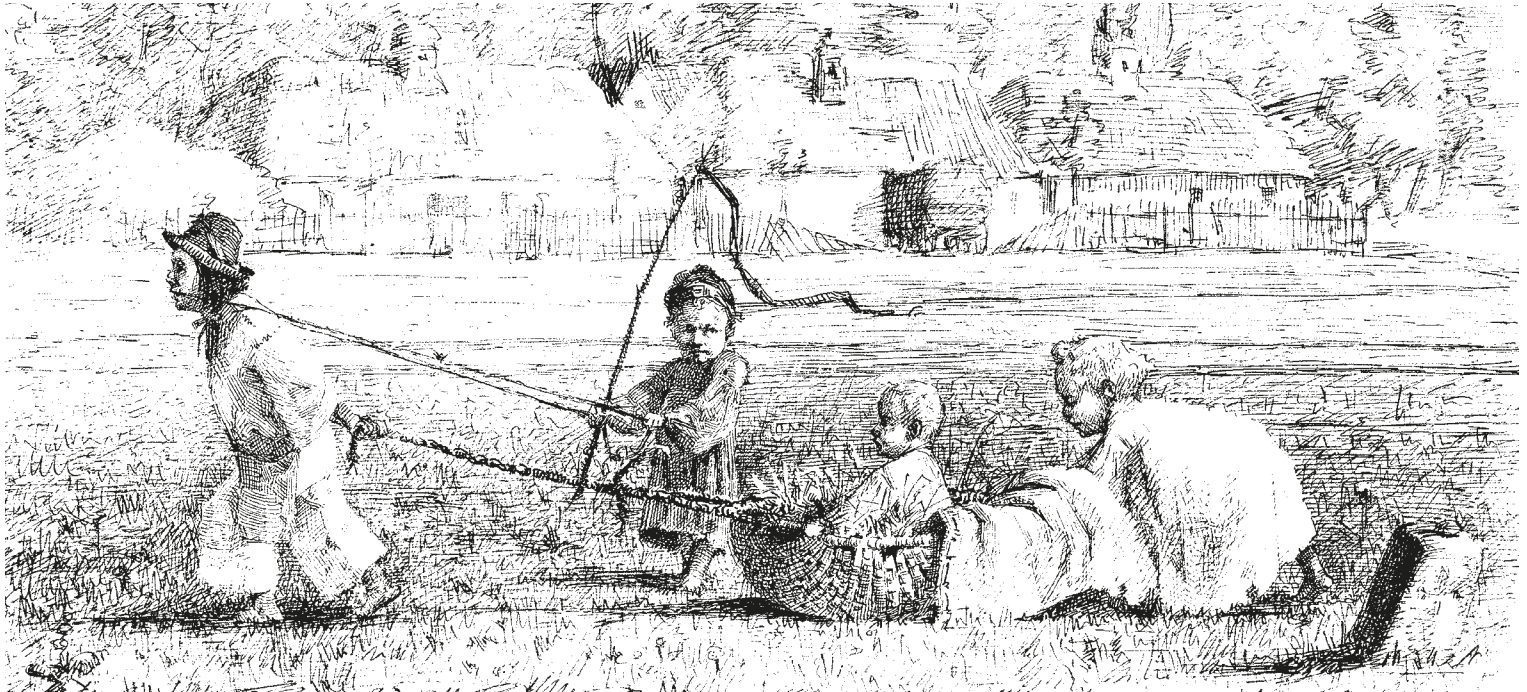
Rodný dům bratrů Jože a Franty Úprkových, kněždubských rodáků, významných autorů malířské a sochařské tvorby, nositelů regionálních tradic a kulturního vzestupu Moravského Slovácka první poloviny dvacátého století

Tento objekt, ojedinělý skvost lidové architektury, byl zrekonstruován dle dochovaných dobových fotografií a záznamů a patří mezi nemnoho typických představitelů „hliněných staveb“, budovaných ve své době. Je veden jako kulturní památka. Jedním z nejznámějších umělců Slovácka je dodnes malíř s nesmírným talentem Joža Uprka. Narodil se jako první ze čtyř sourozenců v Kněždubě v roce 1861 do selské rodiny. Když bylo Jožovi třináct let, jeho otec předčasně zemřel. Pro nejstaršího syna to znamenalo převzít řadu povinností na poli i v hospodářství. Během dospívání se těžce rozhodoval, jestli bude sedlákem, nebo malířem. Nakonec zvolil cestu malířství. Ve dvaceti letech odešel z domova do Prahy na Akademii výtvarných umění a po třech letech studia na akademii do Mnichova. Studium nebylo lehké, financí měl málo, a navíc se mu nesmírně stýskalo po domově, po rodné dědině a známých tvářích. Domů se vracel jednou za rok na prázdniny. Po studii procestoval Evropu a v roce 1888 se definitivně vrátil na Moravu. Usadil se v Hroznové Lhotě, kde si postavil krásný dům s malířským ateliérem a založil rodinu. Na Moravě se scházel s dalšími umělci a v roce 1907 spolu založili spolek Sdružení výtvarných umělců moravských a vybudovali v Hodoníně Dům umělců, dnešní galerii (1913).

„Hej, páni, zda to není
jako rajská zahrada, a ta zahrada
je naše – na celém světě takové
květy nekvětou!“

(Joža Uprka)

Joža Uprka, Děti, kresba perem, papír, 1884



Už jsi někdy pomáhal podobně jako děti v minulosti?



- staral/a jsem se o domácí zvířata
- nosil/a jsem vodu ze studny
- krmil/a jsem drůbež, králíky, husy
- sbíral/a jsem vajíčka na hnízdech
- sekal/a jsem roští do otýpek
- štípal/a jsem dřevo
- umýval/a jsem nádobí
- zametal/a jsem podlahu
- vařil/a jsem oběd
- pral/a jsem prádlo
- líčil/a jsem stěny domu
- vodil/a jsem koně na pole
- sklízel/a jsem brambory
- mlátil/a jsem obilí
- vylupoval/a jsem pecky z ovoce



Pavol Stručka

103

malba
Hodonín

V Masarykově rodném městě Hodoníně, na ulici Štefánikově, stoupáme výtahem v panelovém domě k malému bytovému ateliéru. Jednotlivé pokoje bytu skrývají sklady barev, blintrámů, pláten, depozitáře obrazů a střídají zátiší sestavená z klasických sádrových odlitků, obrazů spřízněných malířů nebo rozpracovaných děl – aktuálně několik desek pro freskovou malbu v různých stadiích přípravy.

Pocházíš ze Slovenska, od Partyzánskeho, kde jsi také vystudoval střední školu, obor design obuvi, a potom jsi šel do Bratislavy na malbu k profesorovi Jánovi Bergerovi. Jak vzpomínáš na studium v jeho ateliéru?

Profesora Bergera mám velice rád a považuji ho za jednoho z nejlepších malířů na Slovensku. Je vynikající v použití barvy a odvážných barevných kombinací. Jeho malba navazuje na modernisty dvacátého století, především na expresionisty a nabisty. Můj školní malířský program se zakládal na realistické figurální malbě a na studiu starých mistrů renesance a baroka. Zpočátku jsme spolu trochu bojovali. Vážím si jeho tolerantnosti a trpělivosti, nakonec jsem totiž mohl svůj směr rozvíjet.

Jak se ti v těchto bytových prostorech maluje?

Je to nízkonákladový ateliér. Nejlépe se tady maluje třísezónně – jaro, podzim, zima. V létě je tady docela horko. Třeba fresky už moc rychle vysychají.



Jak ses dostal k fresce?

Na škole, kde učím, zkusíme se studenty různé techniky, realizovali jsme secco, ale pravou fresku jsme tam nikdy nedělali. Rozhodl jsem se ji zkusit, a tak jsem si techniku nastudoval a vyzkoušel a během té práce mě chytla. Líbí se mi vrstvení omítky, její struktura a plastičnost. A taky že freska nezestárne, nezežloutne jako olejomalba. Je to zejména úplně jiný zážitek z malby.

Na tvých obrazech se v poslední době často vyskytují figury – malí kluci. Víš, že máš dva syny. Souvisí to nějak?

Většinou jsou to moji synovci, tři kluci mé sestry, kteří jsou ochotní mi zapózovat pro připravovaný obraz, a na některých obrazech jsou to zase moji synové. Rád je maluji, jsou součástí děje, účastníci obrazového příběhu a zároveň jsou portrétovanými. Oni to berou spíše jako hru a různě u toho blbnou, ale většinou se dá nějaká fotka použít jako předloha pro scénu obrazu. Často jim vkládám různé atributy. Třeba tady je uschlá ratolest jako symbol ustupujícího křesťanství. Palmová ratolest je v křesťanství symbolem vítězství, ale mně připadá, jako by dnes o víru a mravný život nikdo nestál.

Tady si kluci hrají s křížem.

To je vlastně podobné téma. Pohrávání si s něčím posvátným, o čem vlastně pořádně nic neví, a nerozumí, co s tím mají dělat. A tady na dalším obraze je chlapec nasazující si parohy. To je odkaz na mytologii, na mladého Aktaióna, který byl výborným lovcem a jednou na lovu spatřil nahou bohyni Artemis, která ho za to potrestala proměněním v jelena. V podobě jelena byl pak roztrhán svými vlastními loveckými psy, kteří ho nepoznali. Je to symbolika toho, že když odhalíš

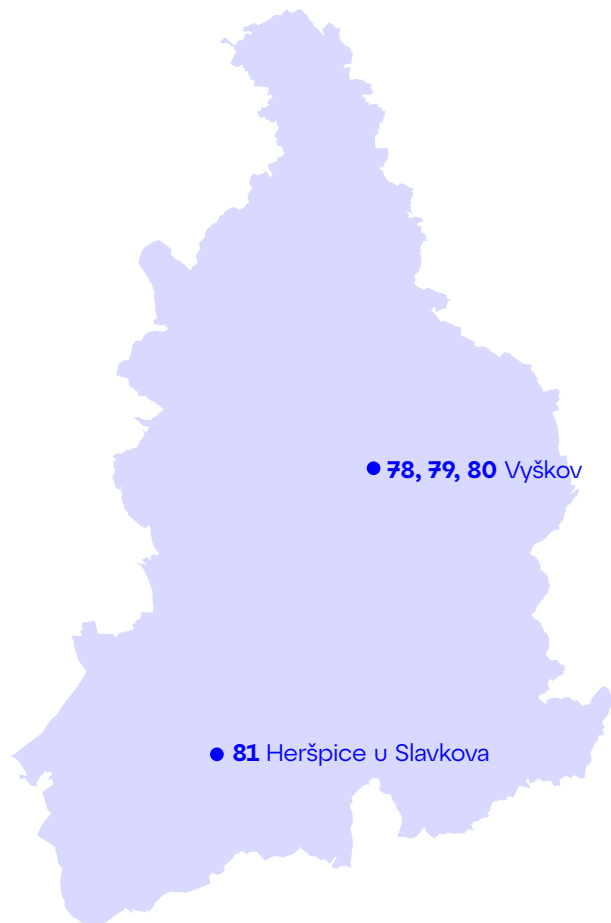
něco, co má zůstat skryté, je zakázané, následuje trest. Podobně se ptám, jestli lidstvo není příliš opovážlivé ve své zvědavosti a neponese za to trest.

Ty pocházíš z tradiční křesťanské rodiny?

Rodiče nejsou moc křesťansky aktivní. K tomu mě vedla především babička. Teď má 91 let. Má jen základní vzdělání, ale je v ní taková moudrost, která nesouvisí s tím, kolik máš škol nebo kolik umíš jazyků. Z ní ta víra jde cítit, taková lidskost a životní zkušenosti. Rád na ni vzpomínám. Ona byla ta, která mě v dětství k víře nasměrovala. Nedokázala o víře nějak filozofovat, ale měla vždy víru v srdci – víru srdce.

Jan Buchta, kurátor GVU v Hodoníně





**78 Ateliér Ulita Vyškov –
Zámek Vyškov**

- keramika, malířství,
výtvarné kurzy

so 15–17 h
náměstí Čsl. armády 1/2A,
Vyškov
775 105 640
fb: Ulita - ateliér

DOAkce

Ateliér pro děti i dospělé – ukázka ateliéru keramiky
a textilní tvorby (vstupné dobrovolné)

79 Kočár Radoslav

- malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Potoční 720/22A, Vyškov
737 041 816

80 Muzeum Vyškovska

- grafika, malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
náměstí Čsl. armády 475/2,
Vyškov
517 348 040
www.muzeum-vyskovska.cz

DOAkce

ne 14–17 h

Ukázky restaurování malby na plátně, restaurování keramiky,
čištění a konzervace kovu (Martina Holzerová)

Výstava Vyškovsko očima výtvarníků

81 Olšanský Jiří

- Loutkařství Olšanský
a Loutkové divadlo
Dřeváček
- řezbářství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Heršpice 175, Heršpice
604 378 989
www.divadlodrevacek.cz

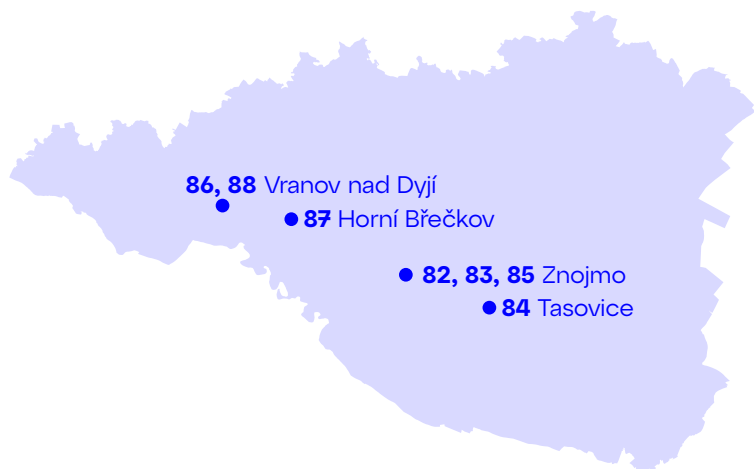
Vyškovsko očima výtvarníků

111

Muzeum Vyškovska má ve fondu výtvarných umění početnou kolekci obrazů, kreseb a grafických listů, které se vztahují k vyškovskému regionu. Někteří výtvarníci na Vyškovsku tvořili delší čas a jsou zároveň významnými osobnostmi, které se podílely na kulturním životě regionu. Umělce také zaujala místa se slavnou historií, spojená s pověstmi či rozmanitou přírodní scenérií, která byla inspirací pro jejich díla. Na obrazech z muzejního fondu jsou vyobrazeny různé části Vyškova i regionu. Přibližují dnes již zaniklá místa, zbořené památky i celé ulice. Mnohé památky se po nějakém čase přestavovaly, změnilo se jejich okolí, a tak i pohled na ně. Velké množství obrazů se týká přímo Vyškova, další nás zavedou např. ke kapličce Strachotínka do Hamilton, na zámek do Račic, Ivanovic na Hané či Nesovic a na jiná zajímavá místa. S tímto regionem je spjatá například tvorba Josefa Kachlíka, který v mnohých kresbách a obrazech soustředil pozornost k Vyškovu, jeho památkám, uličkám, v dalších dílech pak zachycuje vesnice v okolí. Této oblasti se věnoval i Svatopluk Souček, který navíc působil ve vyškovském muzeu jako dokumentátor. O krajinu a scenérie z Vyškova se zajímala také Helena Bochořáková-Dittrichová, která vystudovala AVU v Praze. Na výstavě se představí také díla dalších výtvarníků.

Adolf Liebscher; Slavnostní svěcení Besedního domu ve Vyškově,
detail, lavírovaná kresba tuší, 1886

Zdeňka Jeřábková, Muzeum Vyškovska



**82 Jihomoravské muzeum
ve Znojmě – Dům umění**

- keramika, malířství,
sochařství

so 9–11.30, 12–17 h **ne** 14–17 h
Masarykovo náměstí 11, Znojmo
515 226 529
www.muzeumznojmo.cz

Kolektivní výstava absolventů Akademie výtvarných umění ročníku 1985

83 Kašpárek Pavel

- Kasperek Fine Art
- fotografie, malířství,
kyanotypie

so 10–17 h
Na Hrázi 65, Znojmo
776 761 586
www.kasperekfineart.com

84 Kupkár Milan

- Fara Tasovice
- sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Tasovice 191
(Barokní fara)
606 711 119
www.kupkar.com

85 Maixner Zdeněk

- grafika, keramika,
sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Jarošova 1329/21, Znojmo
728 141 128
www.maixnersocharstvi.cz

86 Ryšavý Jiří

- malířství, kresba

so 10–18 h
Junácké údolí 218,
Vranov nad Dyjí
775 270 142

87 Schneider Michal

- fotografie

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Čížov 180, Horní Břečkov
731 506 555
fb: MichalSchneiderPhotography

88 Škodák Jiří

Galerie Doré

- fotografie, grafika,
malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Náměstí 174, Vranov nad Dyjí

721 504 001

www.skodak.weebly.com

Výstava Vranov v obraze a slově





Michal Schneider

117

fotografie

Horní Břečkov, Čížov

Kromě Dnů otevřených ateliérů máte za sebou i vlastní výstavní projekty, kde své dílo prezentujete. Založil jste Galerii Lesovna, realizoval jste projekt Galerie Zastávka, kde vaše fotografie povznesly obyčejné autobusové zastávky na galerie umění, a v rámci fotodílny se mohli zájemci připojit k focení krajiny s vámi. Chystáte nějaký další projekt?

Nápad udělat Galerie Zastávka na vesnicích ve znojenském okrese přišel v době, kdy jsem působil v MAS Živé Pomezí Krumlovsko–Jevišovicko. Pracoval jsem na projektu Po stopách prapředků a dokumentu o staré formanské cestě a s foťákem navštívil téměř všech 52 obcí MAsky. No, a nápad byl na světě. Vznikla první zastávková galerie v Blížkovicích a další byly rozjednané. Zanedlouho jsem ukončil své členství, projekt usnul a další ZG nevznikly. Ale blýská se na lepší časy! Pokud vše půjde dle plánu, v příštím roce chci navázat a pokračovat.

A projekt foto-dlina.cz... grafické a fotografické práce začaly přibývat a taktéž čas věnovaný rodině. Rozhodl jsem se, že správný čas přijde. Myslím, že Podjívá má hodně co nabídnout a že cíl pomoci začínajícím i pokročilým fotografům na jejich cestě ke krásným fotkám prostřednictvím fotodílny může zaujmout. Tedy další výzva je dílny dotáhnout a oživit.

I Galerie Lesovna je minulostí, ale svůj účel plnila náramně. A mám radost, že Lesovna dala příležitost nejen k prezentaci vlastní tvorby, ale i dětí a přátel.

Nicméně uzrála myšlenka zřízení stálé venkovní galerie U Mišpule. V rámci letošních Dnů otevřených ateliérů chci její fungování zahájit autorskou výstavou.

Nejčastějším motivem vašich fotografií je krajina Podyjí. Podyjí vám učarovalo natolik, že se stalo vaším domovem. Ještě vám nezevšednělo?

Fotografie za to může! S kamarádem Honzou Kosem jsme připravovali turistického průvodce „Podyjí a Jihozápadní Morava – Nejkrásnější turistické trasy“ pro vydavatelství Freytag & Berndt. Tak se stal Čížov, vesnička v NP Podyjí, pro mě i mou skvělou ženu – dílky Honzovi, který zde žije a u něhož doma jsme knihu dokončovali – místem zaslíbeným.

Život v Čížově je pro naši pětičlennou rodinu bez přehánění odměnou. A zevšednění? Ani po sedmácti letech se nedostavilo. Intenzita okolní přírody zajišťuje dostatek pracovních úkolů kolem domu, provoz našeho penzionu U Mišpule si také říká o pozornost a nevyčerpatelná energie tří synů vše završuje. Prostě Podyjí nás chytlo a už nepustilo.

Jak vaše fotky vznikají? Touláte se krajinou a mačkáte spoušť, až vidíte dokonalý záběr? Nebo už krajinu Podyjí tak dobře znáte, že na jednotlivé lokality chodíte cíleně?

Mám to tak i tak. Krajina mého okolí je neustálou inspirací a tvrdit, že ji dokonale znám, by bylo troufalé. Proměňuje se v čase a ročních obdobích, zkrátka zraje a hraje si, stejně jako já. Mám období, kdy mám toulavou náladu, jen tak se courám krajinou a něco „skočí“ před objektiv samo, na to přijde zcela přesný plán a jdu si za svým. S přesným plánem to tedy dost často nevyjde, neb příroda má úplně jiný a úplně v pohodě mě pošle domů bez vytouženého záběru. V ten okamžik přichází výzva. Dám to!

Tady mi naskočí refrén písně od Wabiho Ryvolý s názvem „Vracím se, vracím“.

„Vracím se, vracím ze všech stran telegrafním sloupům naslouchám vítr v drátech vzlyká a píseň dále tichá otvírá krajinu dokořán.“

Foták ale neodkládáte ani na svých cestách. Cestujete cíleně za fotkami? Nebo jen zkrátka berete foťák s sebou?

Hodně cest jsme v minulosti podnikali s dětmi a to mi dalo jednoznačnou odpověď, jak snoubit focení a rodinu na cestě. Na společných cestách krajinu nefotím, pouze vzniká jakýsi fotodeník s místy, kam se následně vracím. Ať je to nejbližší krajina, místa v ČR, nebo zahraničí. Pro mě je ideální cestovat za krajinářskou fotkou sám. Citlivost pro vnímání a nasávání atmosféry míst je ničím nerušena, mám čas na zastavení, lelkování, pozorování a focení. Pro mě je to určitý druh meditace a očisty. To se třemi neposedy zkrátka nejde.

Atmosféra vašich fotek je velmi podmanivá. Zdá se, že kvůli záběru jste ochotný mrznout nebo si přivstat na rozběsk v ranní mlze. Která z vašich fotek vás stála nejvíce sil?

Být zavěšený na laně nad kaňonem řeky Dyje v únoru při minus deseti stupních a čekat na východ slunce je intenzivní zážitek. Nebo dlouhá expozice zimní řeky, kdy jsem s foťákem na stativu uprostřed toku a Vranovská přehrada pustí vodu, načež hladina během desítek minut stoupne o půl metru. Vyškrábat se pak na břeh po pás mokrý je také znamenitá taškařice. Když se fotka podaří, je všechno příkoří pryč... Jo, stálo to za to.





Zdeněk Maixner

123

grafika, keramika, kresba, sochařství
Znojmo

Tvoji práci už nějaký čas sleduji. Pravidelně vystavuješ u nás v Domě umění Jihomoravského muzea ve Znojmě. Mám tě zafixovaného především jako keramika. Byla keramická hlína vždy tvouj doménou? S jakými materiály jsi ještě pracoval či pracuješ?

Nejdříve po škole jsem pracoval s poměrně dostupným materiálem – osinkocementem. Příklad mojí realizace z tohoto materiálu je smuteční síň v Božicích u Znojma, kde jsem si vyzkoušel tvůrčí směřování. Dále jsem pracoval i s cínem (například obřadní síň v Hodonicích a Pavlicích) nebo bronzem (pamětní deska pro Jihomoravské muzeum). Zlom nastal po možnosti spolupráce s místními Keramickými závody ve Znojmě, kde jsem realizoval první keramickou zakázku pro školu v Třebíči. Po této zkušenosti mě keramická hlína oslovila a pracuji s ní dodnes.

Část tvé práce se tedy vztahuje i k veřejnému prostoru. Kde všude na tvé práce mohou lidé narazit?

Důležitou realizací byl reliéf „Útok“ – hokejisté na zimním stadionu Znojmo, který je momentálně rozebrán v depozitáři, nebo rozměrné realizace v areálu Excalibur City Hatě, pak také reliéf „Kabát“ – restaurace Diana Znojmo. Významná byla také realizace kašny původně pro restauraci na Kovářské ulici ve Znojmě, která se přemístila do lázeňského

objektu v Luhačovicích, kde jsem ještě udělal i realizaci rozměrného krbu. Ve veřejném prostoru je možno vidět řadu kapliček v Hnanicích, Vranově nad Dyjí, kde bude nově osazená křížová cesta. Další oblastí, kde mám hodně realizací, jsou vinné sklepy na viničních tratích např. Šaldorf, Sedlešovice, Chvalovice, Dobšice (Vinařské kolo)...

A pokud návštěvníci neviděli moji poslední výstavu autorských tisků v Domě umění ve Znojmě, mohou se s nimi seznámit právě u mě v ateliéru.

Jaroslav Frecer, kurátor JMM ve Znojmě

Ve tvém díle můžeme sledovat kromě volné plastiky také reliéf. Co rozhoduje o tom, zda se daný motiv stane plochou?

U realizace o tom rozhodne dispozice místa. Jaký je hlavní pohled, jestli je možno dílo obejít a jaké je tam osvětlení.

Z hmoty se tvoje motivy přesunují také do plochy v podobě autorských tisků. Vychází vždy tyto grafické motivy z prostorových realizací, nebo jsou samostatnými díly?

Vychází samozřejmě z realizací, ale jsou stejně tak samostatnými díly. V současné době pracuji hlavně na kolekci „boubelek“ a práce s počítačem mi urychluje ověřování si kompozičních variant a barevných možností oproti práci s hlinou, kde čekám na usušení, naglazování a vypálení. Tento proces trvá dva až čtyři týdny, zatímco u počítače je výsledek okamžitý. Oproti hmotě se tak mohu u autorských tisků více zabývat barvou – větší barevnou škálou s možností více barevných variant.

Do Dnů otevřených ateliérů se zapojuješ každoročně. Máš něco nového, na co se mohou návštěvníci u tebe těšit?

V současné době pracuji na křížové cestě pro pěšinu nad kostelem ve Vranově nad Dyjí. Menší keramické reliéfy kombinované s kovaným materiálem budou osazeny v srpnu. V ateliéru mám pro zájemce připravenou jejich fotodokumentaci k nahlédnutí.



Termíny DOA 2023

Jihomoravský kraj	30. 9. – 1. 10.
Kraj Vysočina	7.–8. 10.
Jihočeský kraj	13.–15. 10.
Dolní Rakousko	21.–22. 10.

DOA 2023

Dny otevřených ateliérů na jižní Moravě 2023

Vydal: Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor kultury a památkové péče

Odborný garant projektu: Galerie výtvarného umění v Hodoníně,
příspěvková organizace

Fotografie: Jan Buchta, Jaroslav Frecer, Libor Galia,
Etnografický ústav MZM Brno, Muzeum Vyškovska, soukromé archivy
manželů Lamrových, Jiřího Danzinger a Lucie Králikové

Grafická úprava: Studio Pixle

Tisk: Papírny Brno, a. s.

Náklad: 2000 ks
Brno 2023

jihomoravský kraj



GALERIE
VÝTVARNÉHO UMĚNÍ
V HODONÍNĚ

Tradice

Zvykli jsme si, že tu je –
tradice prověřovaná
sudím času.

Nutí nás k zamyšlení:

Kdo vlastně jsme?

Jaká je krajina a společenství,
ve kterém právě nyní stojíme.

Co přidáme a co ubereme?

Co odhalíme o nás samých
v hlubině obyčejů.

Naše tepající krev, starobylá
ptá se:

Odkud přicházíme
a kam jdeme?

